

INOROG

VALORILE ANTICHITĂȚII

Nr. 02

Octombrie
2023

REDACTORI

Eric Constantinescu, 10B

Elena Georgescu, 10B

Ioana Darie, 10B

Daria Dușceac, 10D

Maria Bîlnicu, 10D

Teea Militaru, 10E

Emma Gheorghiu, 10E

Elena-Mirela Duca, 10G

Iulia-Mara Doană, 11D

COORDONATORI

Director Gheorghe Dogaru

Prof. Ionuț Crăciun

Prof. Iuliana Șerban

TEHNOREDACTOR

Ilinca-Mădălina

Ungurean, 10D

COLABORATORI

Eduard Stănescu, 10D

Elena Lobodan, 10D

Isabelle Stefan, 12C

Prof. Florentina Mocrienco

CUPRINS

01. Editorial

GÂNDURI ȘI VALORI... DUPĂ 155 DE ANI DE CNCV

03

02. Docendo discimus

MODELE ALE ANTICHITĂȚII

05

ECHITATE ȘI EGALITATE ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL

07

VALORILE ANTICHITĂȚII

08

ÎNVĂȚĂTURA CONTINUĂ, O VALOARE ESENȚIALĂ

09

03. Cogito, ergo sum

CE ÎNSEAMNĂ FERICIREA?

10

DE CE MINȚIM?

11

DESPRE CURAJ ȘI FRICĂ ÎN ZILELE NOASTRE

13

NEVOIA DE CULTURĂ A OMULUI

14

TOLERANȚA, RĂBDAREA

15

04. Nosce te ipsum

DESPRE IUBIRE ȘI IUBIRI

16

TOȚI PENTRU UNUL ȘI UNUL PENTRU TOȚI

17

ADOLESCENȚII, ÎNTRE LIBERTATE ȘI LIBERTINAJ

18

05. Experientia docet

DESCOPERIREA IATORIEI LA PALATUL COTROCENI

19

INTERVIU - MUZEUL GEORGE SEVEREANU

21

ERASMUS+ - FACILITATOR DE EXPERIENȚE ȘI UN MOD DE PROPAGARE A VALORILOR

23

VALOAREA PRIETENIEI CU ERASMUS+

25

06. In libras, libertas

MORALA ÎN LITERATURĂ

27

VALORILE LITERATURII DE NOBEL

31

"THEODOROS" DE MIRCEA CĂRTĂRESCU

33

"HIMERE LA RĂSCRUCE"

34

07. Incredibile dictu

RETORICA, ESTETICA DISCURSULUI

35

MODEL DE ORATORIE ȘI RETORICĂ - CLUBUL DE DEZBATERI CANTEMIR

36

08. Tempus fugit

CUM NE-A SCHIMBAT INTERNETUL VIAȚA?

37

09. Magna cum laude

POVEȘTI DIN CANTEMIR - DESPRE INTERNET, 30 DE ANI

39

10. Sui generis

MODELE "CANTEMIRISTE"

45

Gânduri și valori... după 155 de ani de CNCV

Profesor Iuliana Șerban

O aniversare este întotdeauna un bun prilej de bilanț. Și, dacă un bilanț anual este ușor de făcut, amintirile sunt proaspete, experiențele directe, 155 de ani sunt greu de cuprins. Înseamnă mai mult decât o viață. Reprezintă o istorie extinsă a intersecțiilor dintre oameni, a formării lor, a raportării lor la lume și la ei înșiși, a efortului, autodefinirii și al autodepășirii. 155 de ani te obligă, cel puțin să te oprești puțin din goană, să respiri și să te gândești la semnificația lor. De exemplu că, în urmă cu niște ani, mai mulți sau mai puțini, după caz, prin același spațiu, pe aceleași culoare din școală pe care le traversezi în fiecare zi, treceau niște viitori oameni deosebiți care pe atunci nu știau încă asta și doar învățau să fie.

Azi, în "era vitezei", ne-am cam pierdut obișnuința de a ne gândi la semnificații, de a le înțelege și asimila în structura proprie. Pauzele le folosim pentru distracție, pentru deconectare într-un univers în care conectarea oamenilor - deși mai extinsă ca oricând - este una superficială, iluzorie, dominată de tehnologie. Faptul că un mesaj ajunge instantaneu în celălalt capăt al lumii nu compensează nici 10% dintr-o experiență directă a întâlnirii cu celălalt. Și aproape deloc o experiență a întâlnirii cu sine.

Ne place sau nu, orice gând, sentiment, întâlnire reală cu ceilalți sau decizie ne (re)definește în fiecare moment și ne trasează drumul. Suntem un angrenaj de o complexitate uluitoare, de aceea, deși necesară, orice tentativă de introspecție ne copleșește. Pentru că, ieșind din granițele simplului, intrăm pe un teren accidentat. Și, la 15-17 ani îți e frică. Uneori și mai târziu. Chiar dacă urcarea este incompatibilă cu terenul plat, chiar și atunci când ai noroc. Nimic nu face oamenilor mai mult rău decât stagnarea în zona de confort. Evoluția presupune mișcare, acceptarea provocării, testarea limitelor, gândire liberă și continuă, cunoaștere și, din când în când, schimbare de perspectivă. Când ai senzația că știi totul despre ceva, schimbă unghiul din care privești!

O întrebare pe care elevii mi-o adresează des se referă la utilitatea activităților sau a informațiilor. Și le răspund de fiecare dată că utilitatea nu e o caracteristică intrinsecă a obiectului, ci a subiectului care i-o conferă, potențialul utilizator. Dacă ai un pix cu care nu scrii niciodată, ție îți este inutil. Asta nu înseamnă că pixul în sine nu are utilitate. Eu sunt acela care conferă utilitate informațiilor și obiectelor din jur.

N-am privit niciodată școala ca pe o instituție care doar transmite informații și de care ai nevoie pentru a da examene și a lua niște diplome care să-ți facă viața mai ușoară. Pentru informații există Internet, cărți. Pentru mine este o poveste a intersecțiilor dintre oameni și a ceea ce suntem în stare să păstrăm din ele, a valorilor perpetuate și umplute de sens de fiecare generație. A felului în care ne (re)construim continuu. O parte din istoria unei perioade frumoase de vârstă, când iluziile despre lume sunt intacte și încă poți crede în aproape orice. Mai puțin că la un moment dat o să treacă.

Și trece. Uneori trec 155 de ani. Cu, prin, printre sau peste noi. Uneori ni se așază pe umeri, alteori sub picioare, pentru că de sus se zice că lucrurile se văd mai bine. Utilitatea lor derivă din semnificația pe care o dăm acțiunilor noastre și, in extenso, vieților noastre. Singurul gând pe care-l pot transmite adolescenților de azi este ca, înainte de a avea o carieră de succes, înainte de "a avea" în general orice, să încerce să fie. Și să nu se mulțumească niciodată să fie mai puțin decât le-ar sta în putință.

Modele ale Antichității

Iulia-Mara Doană, 11D

Încă din copilărie, oamenii tind să facă din persoanele pe care le admiră modele de a trăi. Astfel, oamenii își iau puncte de reper, sunt mai puțin predispuși greșelilor, adoptă comportamente mai bune, evoluează, iar, în perioada tinereții a vieții lor, își formează o identitate prin intermediul modelelor.

Modelele pozitive pe care le luăm depind, odată ajunși la vârsta maturității, de renumele persoanei respective. Deoarece renumele este câștigat în timp de cele mai multe ori, acesta punând în evidență cele mai importante valori, ne vom concentra atenția asupra câtorva personalități, modele ale Antichității.

Antichitatea (3000 î.Hr. - 476 d.Hr.) a fost o perioadă propice pentru întemeierea marilor civilizații a orașelor și a statelor, dar și pentru dezvoltarea culturii, a artei, a religiei. Aceasta a fost compusă din Epoca Bronzului, Epoca Fierului și Epoca Clasică. Prima perioadă istorică atestată documentar este cea a Greciei Antice, o perioadă bine reprezentată din punct de vedere istoric și narativ. Din izvoarele arheologice și documentele fragmentare, cum sunt analele, liste de regi și inscripții, cunoaștem amănunte despre civilizațiile anterioare și despre celebrii filosofi ai Greciei Antice.

Socrate (469 î.Hr.-399 î.Hr.)

Chiar dacă Socrate nu a lăsat nicio lucrare scrisă în urma sa, el a rămas unul dintre cei mai cunoscuți filosofi ai Antichității. Acesta a susținut diverse concepte, cele mai multe controversate la vremea respectivă, însă prețioase în ziua de azi, cum ar fi:

1. Sufletul este cel mai prețios aspect al condiției umane;
2. Se cuvine ca omul să ducă o viață plină de virtuți, întrucât însemnătatea sufletului constă în cunoaștere;
3. De asemenea, este important ca un om să se cunoască pe sine însuși pentru a-și determina „parametrii de funcționare” („Cel care se cunoaște pe sine însuși știe ce este bun pentru el și înțelege clar ce poate și ceea ce nu poate”);
4. Promova descoperirea unor noi aspecte printr-un proces continuu de întrebări, susținând că „o viață fără întrebări existențiale este o viață irosită.” Aceasta avea să se numească „metoda socratică”.

Deopotrivă, Socrate purta conversații cu cei mai de seamă oameni ai orașului pe care îi critica deoarece aceștia se considerau pricepuți în toate și nu puteau recunoaște atunci când nu știau un anume ceva. De aici a rămas și celebrul său citat: „ Singurul lucru pe care îl știu este că nu știu nimic”.

Socrate a fost și un emerit profesor, având un rol decisiv în dezvoltarea cunoscutului său elev, Platon.

Platon (427 î.Hr.-347 î.Hr.)

Cel mai semnificativ concept a lui Platon a fost chiar acela de "Idee". El considera că ideile sunt sursa tuturor celor ce există, întrucât materialul nu poate crea nimic. Alte idei ale lui Platon au fost :

1. Binele= Frumusețe absolută, Creatorul Universului și Începutul a toate;
2. Lumea care ne înconjoară nu este una reală, ci numai o umbră a realității.

Asemănător lui Socrate, și Platon a avut la rândul său discipoli, unul dintre ei fiind Aristotel.

Statuia lui Socrate
din Atena

Platon și Aristotel

Aristotel (384 î.Hr.-322 î.Hr.)

Filosofia lui Aristotel contrazice conceptului dascălului său, Platon. Aristotel enunță că ideile pure sunt în strânsă legătură cu lumea înconjurătoare, acestea reprezentând un rezultat al lucrurilor din lumea reală. Alte concepte demne de menționat lui Aristotel sunt:

1. Unicitatea materiei, fiecare lucru fiind conturat într-un mod particular;
2. Sufletul este cel care poartă conștiința;
3. Lumea și gândirea umană au mai multe fațete, fiind atât de complexe.

Așadar, analizând mentalitatea acestor mari filosofi ai Antichității, care formează triumviratul filosofiei clasice, putem spune fără doar și poate că sunt modele pozitive, demne de urmat în viața noastră.

Echitate și egalitate în sistemul educațional

Eric Constantinescu, 10B

Sistemul educațional este o modalitate prin care toți copiii pot avea acces la educație, pentru ca aceștia să devină adulți ce vor avea cariere viitoare înfloritoare. Acesta este format din două niveluri: învățământul preuniversitar și învățământul superior. Învățământul preuniversitar este format din perioada de grădiniță până la liceu, la care se adaugă învățământul profesional și cel postliceal. Învățământul superior este format la rândul său din patru componente: Studii de licență (3-4 ani), studiile de master (1-2 ani), studiile de doctorat (cel puțin 3 ani), cursuri postuniversitare. În sistemul educațional echitatea și egalitatea sunt niște principii importante, fiind componente esențiale pentru o educație de calitate. Dar ce sunt aceste principii și ce beneficii au în viața elevilor?

După spusele lui Aristotel, "Egalitatea este sufletul prieteniei." În definiție, egalitatea în sistemul educațional este un principiu fundamental al unei societăți corecte, din punct de vedere democratic, și reprezintă un obiectiv important pentru a asigura că toți elevii au acces la oportunități egale de a se dezvolta și de a contribui la societate. În schimb, echitatea, nu reprezintă tratarea tuturor elevilor în mod identic, ci luarea în considerare a nevoilor individuale și a inegalităților existente, pentru a asigura că toți elevii au acces la aceleași oportunități de a-și dezvolta abilitățile și talentele. Astfel, marcând spusele lui Valeriu Butulescu (poet, prozator și traducător român) "Oaia și lupul au drepturi egale asupra izlazului."

Astfel, implementarea principiilor de egalitate și echitate în sistemul educațional poate aduce numeroase beneficii. Acestea pot contribui la reducerea inegalităților educaționale, la promovarea accesului echitabil la oportunități de învățare și la îmbunătățirea performanțelor academice ale tuturor elevilor. Într-un sistem educațional echitabil, elevii din grupuri dezavantajate sau cu nevoi speciale pot beneficia de sprijin suplimentar pentru a depăși obstacolele și a atinge succesul în educație. Astfel, se pot reduce diferențele în rezultatele educaționale și se poate crea un mediu inclusiv și divers, în care toți elevii au șanse egale de a învăța și de a se dezvolta la potențialul lor maxim.

În concluzie, egalitatea și echitatea sunt două concepte esențiale în sistemul educațional, care asigură un tratament corect al elevilor. Implementarea acestor principii poate contribui la reducerea inegalităților educaționale și la crearea unui mediu educațional în care toți elevii pot beneficia la maxim de informațiile primite la clasă, cu scopul de a se dezvolta din punct de vedere intelectual.

Valorile Antichității și educația contemporană

Daria Dușceac, 10D

De-a lungul istoriei, până în prezent, s-au conturat o constantă tendință de întoarcere la valorile Antichității (exemplul cel mai sugestiv fiind Renașterea și Umanismul), o perpetuă căutare a rădăcinilor valorice ale omului, o încercare de a păstra aspirația verticalității atât de prețuite de gânditorii antici. Școala este și a fost în tot acest timp un instrument de propagare a valorilor, de educare a spiritului și a sufletului în lumina unei înțelepciuni ancestrale, ce validează nevoia de a cunoaște, prețui și însuși valorile etern umane: adevărul, binele, frumosul, solidaritatea, prietenia, fericirea, curajul, dreptatea, egalitatea, libertatea.

Valorile Antichității au ajuns să modeleze astfel generații de-a rândul, fiind recunoscute ca atribute ale unui ideal civic și moral.

Relevanța valorilor Antichității pentru educația contemporană este incontestabilă, întrucât fiecare dintre virtuțile prețuite în lumea de azi era cunoscută, dezbătută și acceptată ca având importanță în educarea minții și a sufletului încă din societatea antică.

De altfel, citatele filosofilor antici sunt în prezent cele mai distribuite pe Facebook, dovadă a actualității înțelepciunii antice și a extinsei aprecieri a semințelor valorice cunoscute de aceștia.

Însuși conceptul de virtute reprezenta o preocupare însemnată pentru gânditorii antici. Cicero: „Virtutea este o caracteristică a omului care există deopotrivă și la om, și la zeu și nici la o altă specie. Lumea virtuților determină relațiile omului cu exteriorul”. Platon se referea la virtuți ca la "adevărurile podoabe ale sufletului", descriindu-le ca suprem ideal existențial: "Omul care, de-a lungul vieții, și-a luat rămas bun de la plăcerile și de la podoabele trupului, pe care le socotea străine de el și dăunătoare, omul care, dimpotrivă, și-a dat toată silința să învețe ceva, care, în loc de podoabe străine, a vrut pentru sufletul său podoabele sale adevărate: cumpătarea și dreptatea, curajul, libertatea și adevărul, omul acesta trebuie să aibă încredere în soarta sufletului." - citat despre adevăr și curaj din "Phaidon sau Despre suflet". Platon susținea ideea că prin iubire (Eros) omul poate atinge valorile ideale: Binele, Adevărul, Frumosul, Dreptatea.

Filosofii greci acordă valorilor și o primordială dimensiune educativă, recunoscută și aplicată (cu mai mult sau mai puțin succes) și în societatea contemporană. Tot Platon definește educația ca „artă a răsucirii” ființei umane către valorile absolute, "răsucire" care, începută din fragedă pruncie, făurește suflete și caractere nobile și în ziua de azi.

Asfel, continuitatea valorilor antice prin pâcla secolelor își regăsește constant rolul formator în educarea tinerilor, validându-și veac de veac actualitatea, ce răzbate și prin cele mai adânci neguri morale ale unei societăți.

Învățătura continuă, o valoare esențială

Profesor Iuliana Șerban

De cel puțin zece ani discut la dirigenție cu elevii, în fiecare an școlar, despre învățare. Cum învățăm în așa fel încât să aibă sens, de ce trebuie să învățăm, de ce nu ar trebui să învățăm pentru note. Subiectul continuă să rămână unul sensibil, în primul rând, pentru că punerea în practică se dovedește a fi mai dificilă.

Învățarea este un proces continuu. Contrar senzațiilor unora, nu se întâmplă numai la școală. După ce ne naștem, învățăm să mergem, să vorbim. Învățăm să ne descurcăm în diverse situații de viață pe baza experiențelor repetate. Învățăm câte ceva din fiecare interacțiune pe care o avem cu un om, învățăm observând lumea din jur, învățăm greșind. Acasă, la școală, pe stradă, prin viață. De ce învățăm? Pentru că așa suntem construiți, pentru a putea funcționa în interiorul unei realități complexe, pentru a ne putea integra în societate. Pentru a fi niște oameni mai buni, pentru a înțelege lumea din jur și complexitatea ei, pentru a ne construi o mai mare anvergură a personalității, pentru a fi buni în profesiile pe care le alegem. În plus, cu cât știm mai multe și înțelegem mai mult, cresc șansele de a lua decizii mai bune.

Generațiile actuale de elevi au în același timp și un avantaj și un dezavantaj, prin volumul imens de informații la care sunt expuși. Avantaj, datorită accesului facil la informație și unei deschideri informaționale fără precedent, iar dezavantaj, din cauza faptului că trebuie să găsească modalități de filtrare a acestor informații, să învețe să facă diferența între informația relevantă și corectă și zgomotul de fond, manipulare sau informații false. Iar acest lucru nu este deloc ușor.

Revenind la învățarea dobândită în școală, ca elev, trebuie să stai șase ore pe zi la orele de curs, din care ar fi grozav să afli cât mai mult. Acest timp trebuie să aibă sens, ca de altfel tot ce faci sau spui. Când acționezi într-un anume fel sau vrei să transmiți ceva, acel ceva trebuie trecut prin filtrul gândirii. Nu pentru note ar trebui să învățăm, ci pentru noi, ca să știm mai multe. Și în niciun caz prin memorare mecanică, ci încercând să corelăm informațiile (chiar din mai multe discipline), să înțelegem logica și semnificația din spatele lor. Nota, deși o primește elevul, este de fapt un instrument de evaluare pentru profesor. Ca elev, poți avea o zi mai proastă și să îți se acorde nota patru și peste încă o săptămână să obții nota zece. Asta nu înseamnă că vreuna dintre acele note te caracterizează pe tine. Caracterizează nivelul de cunoștințe din acel moment. Este o evaluare necesară profesorului pentru a vedea nivelul de asimilare a cunoștințelor dintr-un anume moment și pentru a-și regla strategiile didactice.

Dintre notele pe care le-am primit ca elev, nu țin minte decât vreo două, legate de câte o poveste inedită. După cum, ca profesor, nu țin minte notele pe care le acord elevilor mei, pentru că eu nu îi evaluez pe ei ca oameni după notele primite. Mă bucură, desigur, când dau note mari, pentru că aceasta înseamnă că au înțeles. Dar nota este un instrument, nu un scop în sine. Îmi amintesc însă, și după mulți ani, bucuria câte unei descoperiri și fiecare mirare despre frumusețea, complexitatea și logica lumii.

Sunt întrebată des de către elevi „la ce folosește să știi asta?”. Și răspund de fiecare dată la fel: utilitatea oricărui lucru (fie el obiect, informație, fie orice altceva) nu este o caracteristică intrinsecă a sa, ci îi este oferită de persoana care decide (sau nu) să-l folosească. Din absolut orice experiență și orice disciplină școlară poți afla și înțelege câte ceva. Poate vrei să te faci avocat și nu vei folosi instrumente din matematică, dar, studiind-o, poți înțelege că întregul univers are în spate un aparat matematic în cadrul căruia toate elementele componente se îmbină armonios, după cum chiar dacă nu intenționezi să devii istoric nu înseamnă că nu-ți poate folosi să înțelegi din istorie modul în care se comportă masele de oameni și care sunt cauzele pentru care prezentul arată așa cum îl trăim și nu altfel.

De o vreme accentul cade mult prea des pe „a avea”. Confort, bani, diverse obiecte. Nu e o problemă, toată lumea își dorește asta. Însă mult mai important este, cred, și cine ajungi să fii, ca om, pe drumul prin viață. Și aici, învățarea și înțelegerea lumii care derivă din ea, au o contribuție esențială.

Ce înseamnă fericirea?

Tea Militaru, 10E

Cu toții ne dorim să fim fericiți, însă ce înseamnă de fapt fericirea?

Fericirea este un concept care prinde cu adevărat viața doar într-o viziune proprie, asumată de o persoană, conform dorințelor și așteptărilor sale.

Majoritatea oamenilor ar spune că bogăția, de exemplu, sau iubirea te ajută să fii fericit. Răspunsul oamenilor de știință este însă diferit. O modalitate bună de a deveni mai fericiți este să cultivăm emoții și gânduri pozitive. Acestea nu sunt abordări naive în legătură cu problemele inerente ale vieții, ci un mecanism de apărare al sistemului nervos. Emoțiile pozitive au capacitatea de a-i oferi unui individ mai multe răspunsuri la problemele cu care se confruntă decât abordările negative. Persoanele optimiste și cele care au o stimă de sine mai ridicată au mai multe șanse de a fi fericiți..

„Nu există nici fericire, nici nenorocire pe lume; există doar compararea unei stări cu cealaltă și atâta tot. Doar cel care a simțit nefericirea cea mai cumplită e în stare să simtă cea mai mare fericire.” (Alexandre Dumas)

Fericirea este o alegere. Alegerea de a vedea o bucurie în toate aspectele vieții noastre, indiferent de cât ar părea ele de lipsite de importanță. Mulți sunt de părere că este greu să ne bucurăm, însă fericirea chiar este în noi. De noi ține să identificăm toate părțile din viață care ne aduc bucurie și împlinire, să apreciem tot ceea ce avem, să fim recunoscători celor mai mărunte și aparent neînsemnate daruri pe care ni le-a dat viața.

Cineva a spus cândva că „Un om fericit nu invidiază, ci admiră”. Cine este cu adevărat fericit nu pune bețe în roate celor care au reușit înaintea lui, ci le urmează exemplul.

Un lucru important și cunoscut de puțină lume este că fericirea poate crește speranța de viață cu aproximativ 10 ani.

Am întrebat recent 3 eleve ale Colegiului Național „Cantemir-Vodă” ce înseamnă pentru ele fericirea, iar fiecare răspuns a fost spus din inimă:

- **Alina Ene, 12D:** Fericirea este un lucru simplu. Este același sentiment cu a fi liber, simțindu-te bine, confortabil, în largul tău. Să te bucuri de moment, fără griji, fără probleme, doar să trăiești clipa.
- **Mara Foțșu, 10F:** Părerea mea este că fericirea poate să fie găsită într-o multitudine de lucruri: o zi cu soare, o zi cu ploaie, timpul petrecut alături de cei dragi, râsul unui apropiat sau chiar o îmbrățișare când simți că ești la pământ. Este un sentiment unic, care îți traversează corpul din cap până în picioare.
- **Amalia Dumitrașcu, 11D:** Când mă gândesc la fericire, mă gândesc la familia mea, la prietenii mei, la mine și reușitele mele. Fericirea pentru mine înseamnă să privesc și să mă bucur de toate lucrurile mici. Atunci când ascult valurile, când e soare afară, când dansez cu prietenii mei, când îmi văd familia râzând, când ascult o melodie cu versuri frumoase, când aud păsările cântând, când călătoresc, când văd un film bun sau citesc o carte bună, când îi îmbrățișez pe cei dragi sau când mă uit la stele, inima mea este plină de bucurie.

De ce mințim?

Teea Militaru, 10E

Cu toții mințim. Minciuna face parte din viața noastră de zi cu zi. Este o trăsătură comună a oamenilor, care începe încă din copilărie. Fie că mințim pentru o cauză bună, fie pentru a face rău, inevitabil o facem mai devreme sau mai târziu.

De cele mai multe ori, lumea minte, întrucât consideră că așa e benefic pentru cei din jur. Sunt oameni care "mint de îngheață apele". În aceste situații, avem deja de-a face cu minciuna patologică (simptom al unor tulburări de personalitate).

Avem impresia că, dacă nu spunem adevărul sau îl ascundem, este ceva diferit de o minciună propriu-zisă. Țin să vă informez că orice „mascare” a faptelor inițiale reprezintă tot a minți. Omiterea adevărului este minciuna mai puțin blamată.

De multe ori, avem tendința de a minți cu un scop constructiv, producând rezultate pozitive. Asta nu înseamnă că trebuie să-i păcălim pe ceilalți în legătură cu orice. Minciuna chiar are "picioare scurte", fie că vrei, fie că nu vrei să acceptați, iar adevărul își va croi drum spre lumină mai devreme sau mai târziu.

Cea mai mare greșală pe care tindem să o comitem frecvent este să ne mințim pe noi înșine. Să te minți pe tine însuși/însăși pentru a nega o realitate este cel mai crunt lucru pe care îl poți face. În felul acesta ajungi să-ți pierzi complet încrederea de sine, comparându-te constant cu alții și pretinzând că ești o altă persoană.

Se spune că mincinosul se reinventează continuu, deoarece zilnic ia o nouă înfățișare, capătă o nouă personalitate greu de deslușit.

„Minciuna e o persoană plăcută care îmbracă în fiecare zi o altă haină.”

Se spune că minciinosul se reinventează continuu, deoarece zilnic ia o nouă înfățișare, capătă o nouă personalitate greu de deslușit.

„Minciuna e o persoană plăcută care îmbracă în fiecare zi o altă haină.”

4 motive pentru care mințim:

1. Pentru că ne simțim neplăcuți.
2. Pentru că ne este teamă să-i dezamăgim pe alții. Unele persoane au așteptări ridicate de la noi, iar, dacă lucrurile nu ies pe placul lor, devin agresive. Cum s-ar spune, mai bine o minciună mică acum, decât un conflict mare mai târziu.
3. Mințim fără motiv, pentru că minciuna este importantă pentru noi. Unii oameni mint pentru că este important pentru ei. Se întâmplă des să vedem minciuna ca pe o rezolvare a problemelor când, de fapt, „băgăm murdăria sub preș”. Încercați să fiți atenți la ceea ce spuneți despre voi și despre cei din jur.
4. Mințim fără motiv, pentru că spunem adevărul

Cel puțin aceasta este în mintea noastră. Uneori, stresul sau presiunea pusă pe umerii noștri ne poate face să mințim fără să vrem cu adevărat asta. Noi răspundem la întrebări sau povestim faptele cu credința că spunem adevărul. În realitate, mintea noastră ne joacă feste și nu vedem realitatea cu aceiași ochi.

Despre curaj și frică în zilele noastre

Eric Constantinescu, 10B

Curajul și frica sunt două noțiuni contrastante în viața noastră. O viață fără frică sau fără curaj este o viață pe care nu o poți trăi la maxim. În societatea contemporană curajul este deseori greșit asociat cu unele comportamente negative, influențate cel mai adesea de instinctul de turmă, care devine o forță ce testează abilitatea fiecăruia de a diferenția între bine și rău.

Pe de altă parte, frica poate fi văzută ca o reacție a noastră când ne abatem de la normalitatea vieții, când încercăm ceva nou. Așa este și în viața noastră, totuși, ca orice alt sentiment, frica poate fi înțeleasă greșit, putând fi interpretată ca faptul că, din moment ce nu vrei să încerci lucruri noi ești o persoană antisocială, plictisitoare etc. Dar acum adevărata întrebare care ne vine în minte este "Ce reprezintă frica sau curajul?"

Ei bine, conform DEX-online, curajul reprezintă forța morală de a înfrunta cu îndrăzneală primejdiile și neajunsurile de orice fel; fermitate în acțiuni sau în manifestarea convingerilor; tărie de caracter, iar frica este o stare de adâncă neliniște și de tulburare, provocată de un pericol real sau imaginar. Astfel, curajul este "rezistența în fața fricii, meșteșugul de a domina frica, și nu absența fricii.", după spusele lui Mark Twain și frica este, după definiția lui Aristotel, filosof al Greciei Antice - "reacția de anticipare a unei suferințe".

Frica poate fi influențată de mai multe aspecte ce induc anxietate în viața fiecăruia, precum incertitudinea, schimbările rapide sau presiunea socială (unele dintre cele mai cunoscute inducătoare de frică în rândul adolescenților). Pe de altă parte, curajul implică capacitatea de a face față fricii, de a acționa în ciuda acesteia și de a-ți urma valorile și convingerile personale. Curajul nu înseamnă neapărat absența fricii, ci mai degrabă capacitatea de a o recunoaște și de a acționa în ciuda ei. Curajul implică să îți asumi riscuri, să îți exprimi opiniile și să acționezi în conformitate cu valorile tale, chiar dacă te confrunți cu critici sau obstacole. Curajul poate fi manifestat în diverse moduri, cum ar fi exprimarea liberă a gândurilor și opiniilor sau abilitatea de a face alegeri personale bazate pe convingeri profunde, chiar și atunci când acestea par greșite sau au legătură cu subiecte controversate.

Cu toate acestea, frica și curajul pot fi și în conflict în societatea contemporană. Frica poate inhiba curajul și poate duce la conformism, evitarea riscurilor sau inhibarea exprimării de sine. De exemplu, teama de critici sociale sau repercusiuni profesionale poate împiedica oamenii să își exprime opiniile sau să se implice în cauze importante. Pe de altă parte, curajul poate învinge frica și poate genera schimbări pozitive în societate și în viața celor curajoși.

Așadar, indiferent de greutățile pe care viața ni le oferă, noi nu trebuie să privim deciziile din perspectiva curaj-frică, ci să le privim cu rațiune, privind problemele din cât mai multe perspective posibile, pentru a nu regreta deciziile viitoare.

Nevoia de cultură a omului

Elena Georgescu, 10B

Omul din ziua de astăzi nu mai e preocupat de cultură, nu mai e interesat să descopere tainele vieții, ci doar "să aibă", iar acest lucru trebuie schimbat.

Care este importanța culturii în viața noastră, mai exact? Aceasta ne face pe noi cine suntem, ne definește și ne înfășoară în mrejele științei. Cultura este fundalul incandescent al vieții, fără de care nu ne putem dezvolta sufletește și mental la adevărata capacitate. Fără cultură noi nu suntem. Trebuie să ne depășim condiția, iar aceasta ne oferă sprijin să facem exact acest lucru. Datorită culturii, avem șansa de a ne autocunoaște, de a descoperi noi lucruri și de a ne schimba din atâtea puncte de vedere.

În viața de zi cu zi, trăim într-un cerc vicios, iar cultura ne ajută să ieșim din acesta. Tehnologia ne poate ajuta și ea, bineînțeles, dar oamenii din ziua de azi o folosesc în exces, lucru care, fără să ne dăm măcar seama, ajunge să ne determine să fim închiși la minte și să dăm mai puțină importanță valorilor care ne definesc existența. Puțini oameni se mai preocupă de citit și astfel de activități culturale, preferând să meargă la mall, decât la un muzeu. Bineînțeles, omul are nevoie de distracție și de divertisment, atât timp cât le împletește în mod armonios cu activitățile culturale.

Astfel, omul are mare nevoie de cultură pentru o dezvoltare frumoasă, iar cel mai bun lucru este să păstrăm un balans în viața noastră.

Toleranța, Răbdarea

Teea Militaru, 10E

Toleranța este o valoare morală, care implică respect deplin pentru ceilalți, pentru ideile, practicile sau convingerile lor, indiferent dacă sunt diferite de ale noastre sau nu. În acest sens, toleranța este și recunoașterea diferențelor naturii umane, a diversității culturilor, a religiilor, a felurilor de a fi sau de a acționa.

Provine din latinescul „tolerancia”, ce înseamnă „calitatea celui care poate îndura sau accepta”; practic, a-i suporta pe cei din jur.

Toleranța se referă la acțiunea și efectul tolerării, bazându-se pe respectul pe care îl avem unul față de celălalt. Totodată, se referă la o situație ce nu poate fi prevenită sau la simplul fapt de a îndura pe cineva sau ceva. Pentru a trăi armonios, toleranța trebuie practică în toate domeniile pe care le frecventăm. Mulți spun că trebuie să fim toleranți doar la ceea ce ne enervează, dar, de fapt, trebuie să acceptăm absolut totul de la alți oameni (cât timp nu ne provoacă niciun rău).

A fi tolerant nu se referă la a fi indiferent, ci, dimpotrivă, este o valoare morală care ne permite să respectăm și să recunoaștem tot ceea ce ni se pare diferit.

Toleranța este de mai multe feluri, însă trebuie să știi că aceasta merge mână în mână cu acceptarea. Trebuie să acceptăm diversitatea opiniilor, diversitatea socială, etnică, culturală și religioasă. Este vorba, de asemenea, de a ști să ascuți.

Un lucru foarte important pe care țin să-l menționez este faptul că oamenii nu se nasc toleranți. Mai mult, știm că în copilărie au atitudini foarte egoiste. Prin urmare, este necesar pentru copii să fie educați de la o vârstă fragedă prin insuflarea valorii toleranței.

Răbdarea este considerată o virtute, o artă, în adevăratul sens al cuvântului. Totodată, reprezintă atitudinea fiecăruia dintre noi.

Un studiu a identificat faptul că răbdarea este modificabilă. Chiar dacă astăzi nu suntem o persoană deosebit de răbdătoare, putem reîncerca mâine. Prin exersarea a câtorva modalități de a ține sub control impulsurile nervoase transmise de amigdală (situată în creier), ne vom învăța organismul să capete „răbdare de fier”.

Practicarea acesteia te ajută să te dezvolți ca persoană. Oamenii răbdători au o capacitate mai bună de a lua decizii, reușesc să relaționeze mai bine cu cei din jur și au mai mare încredere de sine.

Când vorbim despre „a fi răbdător”, ne referim la „a avea încredere în viitor și în propriile aptitudini”. Sunt momente în care cursul vieții nu va fi așa cum ne dorim noi, însă este important să avem o gândire pozitivă; doar așa putem simți bucuria și încrederea că vom ajunge unde ne-am propus.

De bază este ca măcar să încercăm să găsim mai multe momente de-a lungul unei zile, în care să dăm dovadă de un plus de răbdare. Când drumul devine greu, **TREBUIE** să învățăm să trăim clipa din plin. „Carpe diem!” Nu te mai grăbi să ajungi la linia de sosire; bucură-te de întregul proces/parcurs!

5 sfaturi pentru a-ți dezvolta răbdarea:

1. **Gândește-te la ce simți de fapt.**

2. **Spune STOP!**

- S – Spune că ai nevoie de o pauză!
- T – la-ți timp pentru respirație! Stresul și anxietatea vor fi mult diminuate.
- O – Observă-te! Ce simți în corp? Ce emoții ai? Acceptă tot ce vezi la tine!
- P – Întreabă-te care este pasul următor. „Se pare că răbdarea nu este cu mine acum, ce fac mai departe?”. Gândește-te la tine și la ceilalți. În cazul în care corpul tău încă este agitat, poate ar fi bine să reiei practica STOP.

3. **Începe cu pași mărunți!**

4. **Mișcă-te!**

5. **Gândește pe termen lung.**

Despre iubire și iubiri

Elena-Mirela Duca, 10G

Iubirea nu poate fi definită cu exactitate. Fiecare om o simte în feluri diferite, însă o recunoaștem, negreșit.

Când ne referim la iubire, ne raportăm fie la activitățile pe care le practicăm, fie la o pasiune ascunsă, fie la persoane dragi sau față de natură.

Iubirea este unică, fiindcă nu toți o resimt la fel de puternic, oamenii fiind diferiți, la fel și sentimentele lor vor fi.

Totuși, dacă ne raportăm la oameni, putem vorbi despre "iubiri":

1. Iubirea față de părinți, care ne dictează modul în care vom căuta iubirea în continuare, în viața noastră. Fiind prima iubire simțită, aceasta ne conturează caracterul.
2. Iubirea prietenească; fără să realizăm, iubirea se face cunoscută când găsim persoane în jurul cărora ne simțim în siguranță, le putem spune tot ce avem pe suflet și simțim că ne înțeleg în plan spiritual.
3. "Prima iubire" ne învață că, deși odată am fost fericiți împreună, avem surpriza să ne despărțim, realizând că nu suntem menși să rămânem aproape și că avem drumuri diferite de urmat în viață. Prima iubire ne va marca pentru tot restul vieții, vine pe neașteptate și pleacă la fel.
4. "A doua iubire" (majoritatea relațiilor persistă până la finalul vieții) ne dovedește că prima iubire a fost grăbită, dar ne-a maturizat, astfel că evităm greșelile trecutului și pornim în viață cu ceea ce sperăm să fie adevărata noastră iubire.
5. "Iubirea față de sine"; deși e cea mai importantă, în cantități prea mari, îndepărtează lumea de noi și ajungem să avem probleme grave ce duc la lipsă de iubire față de sine. Astfel, trebuie să menținem un echilibru, până și în iubire.

În schimb, unde nu există iubire de sine, nu există iubire de niciun alt tip în viața aceluși om. Fiind singurul ce-ți poate controla corpul, devii singurul care te poți iubi necondiționat.

Iubirea este, poate, cel mai frumos sentiment, însă lasă în urma sa o umbră ce va dăinui pe vecie, întotdeauna lăsând loc pentru mai mult, dar niciodată permițând să se întâmple asta.

Și totuși,

Ce-i iubirea?

Cum se comportă ea?

Cum știm când doar iubim?

Cum știm când doar

Sperăm că se va întâmpla;

Că vom găsi pe cineva

Căruia să i-o dăruim?

Când ne uităm în oglindă,

Ce iubire simțim?

Când ne vedem părinții,

Cu ce ochi îi privim?

Când ne-mbrățișăm

prietenii,

Când suntem în natură,

Când ploaia se-ntetește,

Și pielea ne-mbrățișează,

E iubire?

E furtună...

De emoții...

De scânteii...

Ce se aprind când vedem

Al nostru suflet pereche?

Nu vom ști

Când, cum iubim,

Până nu se-oprește,

Dintr-odată,

Această ploaie necugetată.

Și totuși,

Ce-i iubirea?

"Nu vom ști niciodată"

04. Nosce te ipsum

Solidaritatea umană este una esențială într-o societate dezvoltată moral, economic și medical, ea este singura care ne poate indica o cale etică, dar mai întâi este extrem de important să îi înțelegem scopul: de a empatiza și de a colabora cu cei din jurul nostru pentru binele comun.

Importanța solidarității iese la lumină în situații de criză, atunci când contează cu adevărat. În ultimii ani, solidaritatea de care dau dovadă oamenii este superficială, fie că aceasta este rezultatul unui trend, fie al unei strategii de marketing sau PR.

De-a lungul timpului, solidaritatea umană și implicit moralitatea nu au fost mereu puse pe primul loc, iar asta a dus la diferite crize care au pus în pericol bunăstarea oamenilor, precum acțiunile antisemite din Al Doilea Război Mondial, Procesele Vrăjitoarelor din Salem sau luptele cu gladiatori, toate acestea fiind doar câteva dintre nedreptățile ce puteau fi evitate.

Lipsa de solidaritate a fost dezbătută în multe opere literare, printre care și *Ferma animalelor* de George Orwell, opera literară ce folosește metafora unei ferme și răscoala animalelor săturate de nedreptățile suferite din cauza stăpânului lor pentru a explica schimbarea pe care oamenii o au odată cu căpătarea puterii. Nuvela ne plimbă prin lumea lipsită de solidaritate în care cei care promiseră de la ideea de egali au ajuns în postura în care puteau profita de cunoștințele lor pentru a-i priva pe ceilalți chiar de lucrul ce i-a convins să le adopte conceptul, i-au privat de egalitate. Abuzul de putere, care de altfel nu putea să se întâmple în prezența solidarității, a dus la separarea animalelor și mai ales a dus la constrângerea lor și revocarea dreptului de a putea alege care este soarta lor, un lucru extrem de important.

Din fericire, comunitățile din jurul lumii au demonstrat că oamenii nu sunt total lipsiți de solidaritate umană, lucru demonstrat nu doar de organizațiile non-profit din jurul lumii, ci și datorită oamenilor precum: Malala, care a luptat pentru drepturile femeilor de a avea acces la educație, Ruth Bader Ginsburg, care a luptat pentru egalitatea între sexe și împotriva discriminării, sau precum Schlinder, care a salvat sute de oameni, punându-și în pericol și propria viață.

de organizațiile non-profit din jurul lumii, ci și datorită oamenilor precum: Malala, care a luptat pentru drepturile femeilor de a avea acces la educație, Ruth Bader Ginsburg, care a luptat pentru egalitatea între sexe și împotriva discriminării, sau precum Schlinder, care a salvat sute de oameni, punându-și în pericol și propria viață.

Momente de solidaritate au existat și pe scena artelor precum concertele ce aveau ca scop strângerea de fonduri pentru cauze nobile precum: concertul realizat anul trecut la Sala Radio, din dorința de a strage donații pentru refugiații din Ucraina, sau concertele din Londra dedicate victimelor din Siria și Turcia. În deceniile trecute: concertul de pe stadionul Wembley din Londra și JFK din Philadelphia LIVE AID, care a avut ca scop strângerea de fonduri pentru a înceta foametea din Etiopia. De asemenea, arta a dat dovadă de solidaritate prin subiectele pe care aceasta le pune în lumina reflectoarelor.

Modurile prin care solidaritatea umană evoluează odată cu noi reflectă importanța acesteia în cultura noastră.

Adolescenții, între libertate și libertinaj

Elena-Mirela Duca

Adolescența reprezintă un moment critic din dezvoltarea fiecărui om, deoarece acesta caută să se raporteze permanent la ceilalți, ca o persoană autonomă, cu o conștiință a propriei identități.

Domnul profesor de logică și psihologie Ionescu Valentin m-a ajutat să înțeleg mai bine termenii "libertate" și "libertinaj" la vârsta adolescenței și nu numai.

Ionescu Valentin: "Pentru a face o distincție între acești doi termeni, încep prin a explica acest concept de "libertate". Aceasta presupune niște reguli; Din cartea "On liberty" de John Stewart Mill, limita libertății mele se termină când ating libertatea altuia. Să găsim o limită a libertății presupune respectul reciproc. Ca adolescenți, căutăm reguli și valori, dar mai ales originalitate. Aceasta, însă, poate exista și fără să încălcăm regulile, prin urmare putem fi originali respectând libertatea celorlalți. Libertinajul, în schimb, înseamnă egoism. În adolescență, empatia este insuficient dezvoltată, astfel că simțim nevoia de a încălca regulile."

Cum găsim adevărata libertate și cum o deosebim de libertinaj?

Odată, oamenii au fost cu adevărat liberi. Adam și Eva se bucurau de acea libertate la care oamenii din prezent pot doar să viseze. Ei erau liberi de teamă și nu trebuiau să-și facă griji cu privire la hrană sau la locul de muncă și nu trăiau cu frica de boală sau de moarte. Bineînțeles, în zilele noastre, libertatea are o altă semnificație. Cu toate că Adam și Eva s-au bucurat de multă libertate, lor li s-au impus și reguli. Acestea, însă, nu i-au privat de libertate. Eu mă simt liberă în vacanța de vară, după un an școlar în care am întâmpinat dificultăți; mă simt liberă când alerg pe un câmp cu flori, privind cerul cu fericire în suflet, simțind că nimic nu mă poate opri.

"Personal, libertatea o găsesc când sunt cu prietenii, când știu că nu am nici un stres și mă pot bucura de viață."- elev C.N.C.V.

"Mă simt liber când pot ieși din casă fără să mă streseze nimic, când nimeni nu îmi poate dicta ce să fac."- elev C.N.C.V.

Fiecare are o percepție proprie asupra adevăratei libertăți, însă, în final, cu toții ajungem la concluzia că libertatea este un termen vast, care cuprinde fie tristețe, când ne descărcăm emoțional și ne simțim mai liberi decât oricând, fie bucurie, ce ne umple sufletul, devenind euforici, fie recunoștință față de tot ce avem. Noi trebuie să fim mai buni, mai îngăduitori cu noi înșine și cu cei din jur, astfel încât să atingem libertatea, indiferent de vârstă.

Adolescenții sunt cei mai predispuși, datorită curajului și curiozității, să devină liberi și să îi îndrume și pe ceilalți spre acest drum al descoperirii mult doritei libertăți.

Descoperirea istoriei la Palatul Cotroceni

Experiența noastră la concursul Cotroceni Creativ
Junior

Eduard Stănescu, 10D

Împreună cu colegii mei de la Colegiul Național "Cantemir-Vodă", am avut privilegiul de a participa la cea de-a patra ediție a concursului "Cotroceni Creativ Junior". Sub îndrumarea profesorului de TIC, Dorinel Ranga, am avut parte de o experiență educativă și creativă fascinantă în cadrul acestui eveniment remarcabil.

Unul dintre momentele culminante ale acestei experiențe a fost vizita noastră la Palatul Cotroceni. Acest palat, situat în București, nu este doar un simbol al istoriei României, ci și o sursă inepuizabilă de inspirație. Cu o istorie care se întinde pe parcursul a mai multe secole și o arhitectură uluitoare, Palatul Cotroceni reprezintă cu mândrie patrimoniul național.

Scopul nostru principal a fost să explorăm și să înțelegem mai bine istoria acestui loc și să creăm materiale video informative pentru concurs. Cu aparatele foto și camerele video pregătite, am pornit în această călătorie în lumea istoriei noastre.

Cu toții am depus eforturi susținute pentru a crea videoclipuri unice și captivante. Fiecare elev a adus propriul său stil și o viziune inedită în prezentările lor, iar competiția a fost plină de momente de învățare și inspirație.

Momentul culminant a fost anunțarea câștigătorilor în ziua de 1 iunie. Am fost cu toții emoționați să aflăm că participanții Colegiului: Luzia Coman, Andra Bizbuna, Elena Lobodan, Sofia Ana Arama, Ilinca Ungurean, Carmen-Andreea Pridie, Andreea Petrache, Alina Sava, Teodora Neagoe și Stănescu Eduard, au fost recunoscuți pentru creativitatea și eforturile lor și au primit premiul binemeritat.

A doua zi, am avut onoarea de a fi invitați la Palatul Cotroceni pentru a fi felicitați și pentru a primi diplomele și premiile în bani. Fiecare dintre câștigătorii din școala noastră a primit o recompensă în valoare de 400 de lei, o recunoaștere a muncii noastre asidue și a creativității pe care am adus-o în concurs.

Această experiență ne-a deschis ochii către bogăția istoriei și culturii noastre, iar Palatul Cotroceni a devenit o sursă continuă de inspirație pentru noi. Suntem mândri că facem parte dintr-o școală care încurajează creativitatea, promovează educația de calitate și susține adevăratele valori.

Încheiem acest articol cu recunoștință și bucurie pentru aventura noastră la Palatul Cotroceni și pentru succesul obținut la "Cotroceni Creativ Junior IV". Sperăm că experiența noastră va inspira și alți elevi să exploreze istoria și cultura României și să-și urmeze pasiunile într-un mod creativ.

Interviu–Muzeul George Severeanu

Elena Lobodan, IOD

Cu ocazia vizitării Muzeului George Severeanu din București, responsabilul muzeului, Dr. Vasile Opriș, a răspuns la câteva întrebări legate de acesta.

Bună ziua, Domnule Opriș! Pentru început, v-aș ruga să îmi spuneți câteva cuvinte despre Casa Severeanu și cum a ajuns aceasta muzeu?

Dr. Opriș: Casa a fost zestrea de nuntă a soției lui George Severeanu, Maria. Aceasta a ajuns să fie gazda vastei lor colecții de artefacte, ceea ce o și face să fie specială.

Considerați că aveți o responsabilitate în plus față de acest muzeu, având în vedere că el funcționează în casa în care a locuit primul director al Muzeului Municipiului București?

Dr. Opriș: Nu, nu neapărat. Cu atât mai mult cu cât, din câte știu eu, George Severeanu și-a dorit să fie director și că acest muzeu s-a născut din dorința de a arăta că pasiunea poate excede până la un punct specializarea academică.

Știu că v-ați specializat în legătură cu Istoria României, Perioada Neolitică din România. Ce v-a atras cel mai mult la această perioadă?

Dr. Opriș: Nu aș putea spune că a fost o pasiune de dinainte, pe care doar am urmat-o. Luând 10 la bac la istorie și neștiind exact ce îmi doresc să fac, m-am decis să mă duc pe această filieră. În acest fel am ajuns pe un șantier neolitic, la Sultana, unde am avut parte de experiențe care m-au convins să urmez această cale, în special viața de pe șantier și sentimentul resimțit în momentul descoperirii artefactelor și al contextului arheologic.

Adesea, definim cultura ca fiind totalitatea valorilor materiale și spirituale create de omenire. Cum am putea defini cultura din perioada neolitică?

Dr. Opriș: Cel mai probabil am putea defini-o la fel. Pe vremea aceea cu siguranță nu se gândea lumea la noțiunea de cultură. Fiecare regiune își trăia viața după cum știa, iar cu timpul aceste regiuni au ajuns să schimbe tradiții până când ele s-au omogenizat.

Care este specificul neoliticului românesc în context european?

Dr. Oprea: În primul rând, nu există neolitic românesc, cel mult neolitic sud-est european. În al doilea rând, nu putem spune că are ceva specific, întrucât vine cu același pachet neolitic, adică cam aceleași tipuri de așezări, cam aceleași ocupații, cum ar fi agricultura, creșterea aceluiași animale, crearea obiectelor și vaselor din ceramică și așa mai departe...

Ce rol a jucat religia în perioada neolitică din România?

Dr. Oprea: Nu cunoaștem exact ce credințe religioase aveau oamenii din acea perioadă, în principu pentru că nu există izvoare istorice scrise, așa cum s-au găsit, de exemplu, în Sumer. Există, într-adevăr, tot felul de speculații, însă eu mă feresc de aprofundarea acestui subiect.

Existau ritualuri specifice pentru marile etape ale vieții, precum nașterea sau trecerea în neființă?

Dr. Oprea: Din același motiv pe care tocmai l-am menționat, este greu de spus. În ceea ce privește trecerea în neființă, s-au observat anumite similarități între poziția osemintelor și conținutul mormintelor, ceea ce ne dă de înțeles că aveau probabil un ritual pentru asta. Despre restul etapelor nu știm nimic, cu toate că, spre exemplu, în orice loc de pe lumea asta, există și au existat ritualuri specifice pentru căsătorie, așadar am putea fi destul de siguri că și oamenii din Perioada Neolitică aveau așa ceva însă, după cum am spus, mie nu-mi plac speculațiile.

În incinta muzeului se regăsesc aproximativ 80 000 de obiecte muzeale, multe dintre ele aparținând cândva medicului radiolog George Severeanu, însă tot în aceeași clădire au fost turnate și câteva filme. Care au fost acestea și ce părere aveți despre importanța acestora în cultura românească?

Dr. Oprea: Ce-i drept, nu v-aș putea spune ce părere am, fiind că nu le-am văzut, însă le puteți găsi pe YouTube, dacă doriți să le vizionați.

Erasmus+ – facilitator de experiențe și un mod de propagare a valorilor

Daria Dușceac, 10D

Experiența proiectelor Erasmus nu este doar despre schimbul de experiență, nu este doar despre școală sau doar despre a călători. Vizitele de proiect Erasmus reprezintă intruziuni către un nucleu valoric universal, pe care îl descoperim în fiecare dintre noi, indiferent de limba, obiceiurile și credințele care ne deosebesc.

Avem astfel ocazia să cunoaștem oameni noi, din colțuri ale lumii în care parcă timpul curge altfel, să le descoperim cultura, stilul de viață, tradițiile, aspirațiile și să vedem lumea din jurul nostru, timp de o săptămână, prin lentila volatilă a unor oameni în esență la fel ca noi, dar care trăiesc diferit, pe altă orbită a nucleului valoric care ne atrage pe toți spre același centru.

Într-un proiect Erasmus, ajungem să fim parte dintr-o rețea culturală complexă care gravitează în jurul valorilor pe care fiecare dintre noi le prețuiește, care ne definesc și care, după cum (re)descoperim în fiecare vizită de proiect, sunt aceleași și au harul de a depăși barierele lingvistice și sociale.

În perioada 24-30 septembrie 2023, a avut loc vizita de proiect IDEAS în Madeira, Portugalia, în cadrul parteneriatului strategic Erasmus+ în care este implicat și Colegiul nostru. Am avut șansa, pentru care sunt deosebit de recunoscătoare, împreună cu alți cinci elevi și trei profesori ai Colegiului, să particip la această vizită de proiect și să trăiesc o experiență uimitoare, care m-a schimbat ca persoană, deschizându-mi noi orizonturi și ajutându-mă să îmi dezvolt abilitățile de comunicare, de lucru în echipă și de realizare a materialelor multimedia.

În decursul săptămânii petrecute în Madeira, am pătruns în universul tradițiilor locale, am participat la activități interactive care ne-au purtat de-a lungul insulei, dezvăluindu-ne adevărate minuni naturale și culturale, învăluite în farmecul unui colțișor de lume parcă situat în afara timpului pământean și am făurit, fără să conștientizăm pe moment, amintiri neprețuite, care vor face de acum încolo parte din identitatea noastră. De la lumea satului tradițional, până la vârfurile muntoase ce se înălțau în lumina asfințitului, dincolo de nori, de la întinderile nesfârșite de ape albastre ale oceanului, ce se contopeau cu văzduhul senin, până la cascade ce izvorau dintr-o descătușare nemaîntâlnită a vegetației – totul ne-a tăiat răsuflarea și ne-a făcut să ne îndrăgostim pentru

totdeauna de Madeira, insula cu suflet sălbatic a Portugaliei. Am fost primiți de Președintele Guvernului Regional al Madeirei, făcând astfel o călătorie în istoria locurilor, am înotat cu delfinii, am cules fructe exotice, ne-am plimbat cu „sui generis”, mijloace de transport ale secolului al XIX-lea, produse manual în Madeira, și am întâlnit oameni entuziaști, deschiși, care au făcut tot ce le-a stat în putință (și eu zic că au reușit întru totul) să ne ofere o experiență de neuitat pe insula lor natală. Onestitatea, ospitalitatea și sufletele calde ale localnicilor, precum și prietenii sincere legate cu elevii din celelalte țări partenere ne-au aprins scânteia candidă a unor deveniri lăuntrice și ne-au emoționat într-un mod greu de transpus pe hârtie, ce poate fi descris doar printr-o uluitoare forță vitală, care ne-a cuprins trupurile și sufletele în acea săptămână de neuitat.

Mai presus de toate, valorile care au stat la baza tuturor interacțiunilor și a experiențelor din proiect, binele, frumosul, toleranța, prietenia, curajul, diversitatea, și-au întins rădăcinile și mai adânc în sufletele noastre, confirmându-ne universalitatea lor și rolul esențial în relațiile cu sinele, cu ceilalți și cu lumea din jur.

Valorile prieteniei prin Erasmus+

Maria Bîlnicu, 10D

Anul acesta, am avut extraordinara ocazie de a face parte din echipa vizitei de proiect în Nevşehir, Turcia, în cadrul proiectului IDEAS din programul Erasmus+. Încă de cum am pășit pragul aeroportului, am fost întâmpinați cu nerăbdare și căldură de către gazdele noastre, ale căror zâmbete înfocate parcă radiau, însuflețind întreaga atmosferă.

Acela a fost primul moment în care am realizat că, indiferent de vârstă, atât gazdele, profesorii și toate celelalte persoane cu care am interacționat, oamenii din Turcia au caractere atât de afabile, fiind fenomenal de deschiși la suflet și dornici să-ți confere tot confortul necesar. O altă valoare pe care am remarcat-o de-a lungul întregii săptămânii este generozitatea necondiționată care pare a fi promovată în orice familie, cât și în medii academice.

Un moment în care am observat acest lucru a fost atunci când gazda mea, Yaren, le-a invitat la noi pe o amică de-a ei și fata din Italia pe care o găzduia: ore în șir treceau pe măsură ce ne adânceam în conversații despre orice și nimic, în timp ce ambele fete, cât și mama lui Yaren, ne ofereau neconținut preparate și dulciuri tradiționale, explicându-ne despre fiecare în parte, de fiecare dată cu exaltarea aceea neobosită specifică lor.

De asemenea, turcii pun foarte mult accent nu doar pe gastronomie, cât pe tradiții ca un întreg. Am remarcat felul în care atât copiii, părinții, chiar și profesorii au o legătură atât de strânsă cu absolut tot ce ține de cultura lor, niciodată abținându-se din a ne lămuri despre orice cu un zâmbet pe chip. Spre exemplu, într-una dintre zilele petrecute la școala lor, câțiva dintre elevi ne-au captivat cu niște cântece tradiționale, urmate de un moment artistic în care ne-au prezentat un dans specific, chiar invitându-ne și pe noi să îi acompaniem. Fără îndoială a fost un moment unic, în care am reușit să ne conectăm sufletele prin valorile care, indiferent de cultură, sunt apreciate și promovate în aceeași măsură.

Familia, o altă valoare regăsită pretutindeni, joacă și ea un rol esențial în viețile copiilor din Turcia, întrucât ei pun foarte mult accent pe a avea o relație cordială cu părinți bunici și viceversa. Atât adulții, cât și tinerii au caractere înțesate cu înțelegere și empatie, reușind să întrețină relații deschise și armonioase cu toate persoanele din jurul lor.

Concluzionând, într-o singură săptămână, am avut parte de o experiență edificantă, ce ne-a oferit tuturor o cu totul nouă perspectivă asupra culturii și a tradițiilor promovate în Turcia, cât și asupra interculturalității prin schimbul de valori culturale și morale.

Morala în literatură

Maria Bîlnicu, ICD

Ce-ar fi literatura, așa cum o cunoaștem, fără eterna prezență a amprentei moralității, însăși esența influenței proiectate în sinele fiecăruia?

Învățătura morală își face apariția în nenumărate opere literare, fie că vorbim despre literatură contemporană, universală sau cea română. Componenta morală, pe care scriitorii doresc s-o includă în romanele lor și să ajungă să inspire cititorii, ne împiedică să ne pierdem propria ființă, propriile valori și tot ce ne leagă de lume și de aproapele nostru (pe scurt, însăși noțiunea naturii umane). Astfel, simpla nevoie de lectură depășește granițele unei simple "detașări" de lumea reală, devenind, mai degrabă, o oportunitate de îmbogățire a sufletului, în legătură cu diversele valori promovate. Un bun exemplu din literatură sunt comediile lui Ion Luca Caragiale, textele sale fiind înțesate cu un umor creat de caracterul satiric ce are ca rol criticarea moravurilor și a diverselor aspecte ale societății. În acest fel, Caragiale reușește să introducă elementul moralității prin prisma unui întreg joc ce pune în evidență moralitatea fiecărui personaj. Comedia "O scrisoare pierdută" exemplifică întocmai acest "joc", în cadrul ideii principale ale operei - degradarea vieții politice și a familiei, surprinse în bătălia electorală ce implică complotul, corupția și șantajul. Astfel, moralitatea ocupă un important rol în ceea ce privește literatura, având puterea de a transmite valori și de a ne ajuta să ne cultivăm umanitatea și sufletul.

În acest articol vom încerca să enumerăm cât mai multe teme și valori culturale și morale, pentru fiecare dintre ele oferind câteva sugestii de lectură.

1. IUBIREA

Iubirea este una dintre valorile fundamentale ale omenirii, incuzând în sine multiple manifestări ale binelui: respectul, atașamentul, generozitatea, devotamentul, bunătatea, sinceritatea, solidaritatea ș.a. Toate marile religii ale omenirii vorbesc despre iubire ca fiind cel mai înalt mesaj, cea mai înaltă formă de trăire și de existență a condiției umane. În literatură, iubirea este o temă inepuizabilă și de o vechime memorabilă, apărând, de-a lungul timpului, în toate formele ei: iubirea de părinți, iubirea de aproapele, iubirea de sine, iubirea imposibilă, iubirea neîmpărtășită, emoția adolescentină ș.a.m.d. Toate acestea au făcut să vibreze lira marilor scriitori, din Antichitate până în zilele noastre.

Texte literare în care putem descoperi valoarea iubirii:

- "Ultima noapte de dragoste, Întâia noapte de război" de Camil Petrescu
- "Enigma Otiliei" de G. Călinescu
- "Maitreyi" de Mircea Eliade
- Ion de Liviu Rebreanu
- "Noaptea de Sânziene" de Mircea Eliade
- "Adela" de Garabet Ibrăileanu
- "Pe aripile vântului" de Margaret Mitchell
- "Pentru cine bat clopotele" de Ernest Hemingway
- "Cred că te iubesc" de Allison Pearson
- "Steaua fără nume" de Mihail Sebastian
- "Romeo și Julieta" de W. Shakespeare

2. EDUCAȚIA

Educația este un fenomen social fundamental, prin care experiența de viață a generațiilor adulte și valorile culturii naționale și universale sunt transmise generațiilor de copii și tineri, cu scopul formării și integrării lor în societate. Filosoful Comenius considera că, la naștere, natura înzestrează copilul numai cu „semințele științei, ale moralității și religiozității”, ele devenind un bun al fiecărui om numai prin educație.

Texte literare în care putem descoperi valoarea educației, educația prin lectură sau prin intermediul școlii:

- "Cismigiu & Comp." de Grigore Băjenaru;
- "Matilda" de Roald Dahl;
- "Recreația mare" de Mircea Sântimbreanu;
- "Domnul Vucea" de Barbu Ștefănescu Delavrancea.
- Educația prin lectură:
  - "Vrem să vă dăruim câte o fereastră" de Matei Vișniec;
  - "Hoțul de cărți" de Markus Zusak;
  - "Fahrenheit 451" de Ray Bradbury;
  - "Steaua fără nume" de Mihail Sebastian.

3. FAMILIA

Familia reprezintă una dintre valorile fundamentale ale lumii noastre. Ea este mediul în care venim pe lume, în care ne dezvoltăm și din care ieșim spre a forma, la rândul nostru, o nouă familie. De fapt, în aproape toate regiunile de pe planetă familia joacă un rol semnificativ în viața fiecărui om. Ea stă la baza organizării comunităților, fiind considerată „celula de bază a societății”. Se spune că familia este locul în care inima se simte în siguranță. Familia este locul în care găsim înțelegere, liniște și soluții la problemele care ne frământă.

Texte literare în care putem descoperi valoarea familiei:

- "Un fiu" de Alejandro Palomas;
- "Inocenții" de Ioana Pârvulescu;
- "Olguța și un bunic de milioane" de Alex Moldovan;
- "Transformatorul" de Florentin Sorescu;
- "Mara" de Ioan Slavici;
- "Popa Tanda" de Ioan Slavici;
- "Ciulinii Bărganului" de Panait Istrati.

4. PRIETENIA

Prietenia este o relație afectivă și de cooperare între oameni, bazată pe simpatie, respect și afinitate reciprocă. Prietenia presupune bunăvoință, loialitate, sprijin, bună-credință și altruism. Aristotel spunea că „nimeni nu poate trăi fără prieteni, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii.”. Tot el este cel care a lăsat omenirii una dintre cele mai frumoase definiții ale prieteniei: „Prietenia înseamnă un suflet în două trupuri”.

Texte literare în care putem descoperi valoarea prieteniei:

- "Singur pe lume" de Hector Malot;
- "Băiatul cu pijamale în dungii" de John Boyne;
- "Bătrânul și marea" de Ernest Hemingway;
- "Cuore, inimă de copil" de Edmondo de Amicis;
- "Cireșarii" de Constantin Chiriță;
- "Platanos" de Doina Ruști;
- "Don Quijote de la Mancha" de Miguel Cervantes;

06. In libras, libertas

- "Don Quijote de la Mancha" de Miguel Cervantes;
- "Micul prinț" de Antoine de Saint-Exupéry;
- "Copilul de la Auschwitz" de Lily Graham;
- "Prietenul meu" de Ioana Pârvulescu.
- "Cum e lumea" de Veronica D. Niculescu
- "Fram, ursul polar" de Cezar Petrescu;
- "Zair" de Cezar Petrescu;
- "El Zorab" de George Coșbuc;
- "Toma Alimoș", baladă populară;
- "Miorița", baladă populară.

5. LIBERTATEA

Libertatea este o valoare fundamentală a lumii moderne. „Orice persoană are dreptul la libertate și siguranță.”, se arată în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, respectarea acestui drept fiind o condiție pentru existența statelor democratice. O societate care îngreudește libertatea individului, sub toate formele ei este o societate care se îndreaptă sigur spre totalitarism. În literatură, conceptul de libertate a fost abordat în diferite moduri, dar de cele mai multe ori accentul a fost pus pe reliefaarea efectelor nefaste generate de pierderea libertății.

Texte literare în care putem descoperi valoarea libertății:

- "Jurnalul Annei Frank" de Anne Frank;
- "Eu sunt Malala" de Malala Yousafzai și Patricia McCormick;
- "Hoțul de cărți" de Markus Zusak;
- "Copilul de la Auschwitz" de Lily Graham
- "Pasărea albă" de R.J. Palacio.
- "Cum e lumea" de Veronica D. Niculescu

6. TOLERANȚA / RESPECTUL

Toleranța este una dintre valorile democratice menite să asigure pacea, progresul și buna înțelegere între oameni. Ea presupune respectarea libertății celuilalt, a modului său de gândire și de comportare, precum și a opiniilor sale politice, religioase sau de orice natură. Nu puține sunt textele literare și scriitorii care au militat pentru respectul și înțelegerea celuilalt. Lui Voltaire i se atribuie fraza considerată astăzi o deviză a toleranței: „Je n’aime pas vos idées, mais je me batterai jusqu’à la mort pour que vous puissiez les exprimer” (Nu-mi plac ideile dumneavoastră, dar voi lupta până la moarte pentru ca dumneavoastră să le puteți exprima).

Texte literare în care putem descoperi valoarea toleranței:

- "Minunea" de R.J. Palacio;
- "Ca peștele în copac" de Lynda M. Hunt;
- "Băiatul cu pijamale în dungă" de John Boyne;
- "Eu sunt Malala" de Malala Yousafzai și Patricia McCormick.

7. DREPTATEA

Dreptatea este o valoare morală și socială care cere ca fiecărui om să i se dea ceea ce i se cuvine și să i se respecte drepturile. Dreptatea poate fi privită și ca o virtute, dar și ca principiu fundamental al oricărei societăți: O lume în care primează respectarea dreptului fiecăruia este o lume în care ne dorim să trăim cu toții. În literatură, dreptatea poate fi o valoare care întregeste portretul moral al eroului, așa cum se întâmplă, de obicei, în basme.

Texte literare în care putem descoperi valoarea dreptății/echității:

- Basme populare și culte: "Prâslea cel voinic și merele de aur", "Greuceanu";

- "Lanțul slăbiciunilor" de I.L. Caragiale;
- "Bacalaureat" de I.L. Caragiale;
- "Baltagul" de Mihail Sadoveanu;
- Fabule ("Dreptatea leului", "Bivolul și coțofana" ș.a.).
- "Cinci pâini" de Ion Creangă

8. SINCERITATEA

Sinceritatea este o însușire morală pozitivă, o virtute a celui care comunică și acționează în acord cu faptele și cu gândurile sale. A fi sincer înseamnă, în primul rând, a spune adevărul. Uneori, suntem tentați să ascundem adevărul pentru a scăpa dintr-o încurcătură.

Așadar, valoarea sincerității este întâlnită în texte precum:

- "Titanic vals" de Tudor Mușatescu;
- "Popa Tanda" de Ioan Slavici;
- "O scrisoare pierdută" de Ion Luca Caragiale;
- "Romanul adolescentului miop" de Mircea Eliade;
- "Aleodor împărat", basm cules de Petre Ispirescu;
- "Povestea lui Harap-Alb" de Ion Creangă.

9. ADEVĂRUL

Din perspectivă filosofică, adevărul este ceea ce corespunde realității: albul e alb, negrul e negru. În literatură, eroii urmăresc aflarea adevărului și înfăptuirea dreptății. De exemplu, în basme, aflarea adevărului reprezintă o datorie de onoare și, totodată, o probă inițiativă necesară în procesul maturizării.

Texte literare în care putem descoperi valoarea adevărului:

- "Bacalaureat" de Ion Luca Caragiale;
- "O scrisoare pierdută" de Ion Luca Caragiale;
- "Baltagul" de Mihail Sadoveanu;
- Basme românești.

10. COPILĂRIA / JOCUL

Vârsta fericită a copilăriei a constituit, dintotdeauna, o sursă de inspirație pentru mulți scriitori care au lăsat literaturii povestiri de neuitat. Bucuriile și tristețile acestei vârste fără griji sunt cântate în opere precum:

- "Amintiri din copilărie" de Ion Creangă;
- "Inocenții" de Ioana Pârvulescu;
- "Să ucizi o pasăre cântătoare" de Harper Lee;
- "Dumbrava minunată" de Mihail Sadoveanu;
- "Micul prinț" de Antoine de Saint-Exupéry;
- "Un fiu" de Alejandro Palomas.

11. AVENTURA:

- "O vară cu Isidor" de Veronica D. Niculescu
- "Cum am supraviețuit clasei a opta" de Robert Ersten;
- "Vânătorii de cărți" de Jennifer Chambliss Bertman;
- "Toate pânzele sus!" de Radu Tudoran;
- Seria "Harry Potter" de J.K Rowling;
- "Misterul ceasului din perete" de John Bellairs;
- "Aventurile lui Tom Sawyer" de Mark Twain;
- "Aventurile lui Habarnam și ale prietenilor săi" de Nikolai Nosov.

Valorile literaturii de Nobel

Prof. Ionuț Crăciun

Cu toții stăm cu sufletul la gură de fiecare dată când se anunța câștigătorii de Nobel. Pentru iubitorii de cuvânt, momentul cel mai important este când se anunță Premiul Nobel pentru Literatură. Nu este an fără ca alegerea Academiei Suedeze să nu fie contestată de atâția "specialiști" în domeniu: fie e vorba de un scriitor nu foarte cunoscut, fie se spune că alegerea a fost politică, fie premiul ajunge din nou la un scriitor european, spre nemulțumirea celor care critică eurocentrismul Academiei etc.

În anul 1964 s-a produs unul dintre cele mai controversate momente ale decernării premiului în literatură, când acesta este acordat francezului Jean-Paul Sartre. Filosoful refuză însă să primească premiul, declarând că un scriitor nu trebuie să permită să fie transformat într-o instituție. A avut dreptate? Șase ani mai târziu, în 1970, premiul îi revine scriitorului rus Alexandr Soljenișin, a cărui nuvelă, "O zi din viața lui Ivan Denisovici", arătase Occidentului adevărata imagine a lagărelor sovietice. Soljenișin nu s-a putut însă prezenta la decernare, temându-se că nu i se va mai permite întoarcerea în URSS; el își va primi premiul abia în 1974, după ce a fost deportat forțat din țară. Un alt nume controversat în istoria Nobelului în literatură – mai exact, a omisiunilor evidente – este cel scriitorului argentinian Jorge Luis Borges. Acesta a fost nominalizat de mai multe ori, dar Academia suedeză l-a omis de fiecare dată, cel mai probabil din cauza poziției autorului față de regimurile dictatoriale din Argentina și Chile. Alegerea este cu atât mai controversată cu cât premiul a fost acordat fără probleme unor scriitori cu vădite simpatii de stânga, precum Jean-Paul Sartre, poetul Pablo Neruda sau Gabriel Garcia Marquez.

Deși țara noastră a avut numeroase propuneri (printre care enumerăm pe Lucian Blaga, Tudor Arghezi, Nichita Stănescu, Nicolae Breban, Mircea Cărtărescu, Norman Manea), niciun scriitor român nu a câștigat până acum Premiul Nobel pentru Literatură. În 1956, Lucian Blaga a fost propus pentru premiu de către Rosa del Conte și Basil Munteanu, ideea aparținând, se pare, lui Mircea Eliade. Zvonurile privind propunerea lui Blaga au ajuns repede în țară, iar autoritățile comuniste au făcut tot posibilul pentru a împiedica decernarea premiului lui Lucian Blaga, la acel moment autor interzis. Încă din 1948, toate operele lui Blaga, fie ele poetice, dramatice sau filosofice, fuseseră interzise căci viziunea „idealistică” a scriitorului nu corespundea ideologiei de partid. Autorului, foarte apreciat în Occident, nu i s-a mai permis să publice nimic în afară de traduceri; operele sale vor începe a fi reeditate abia după moartea sa din 1961.

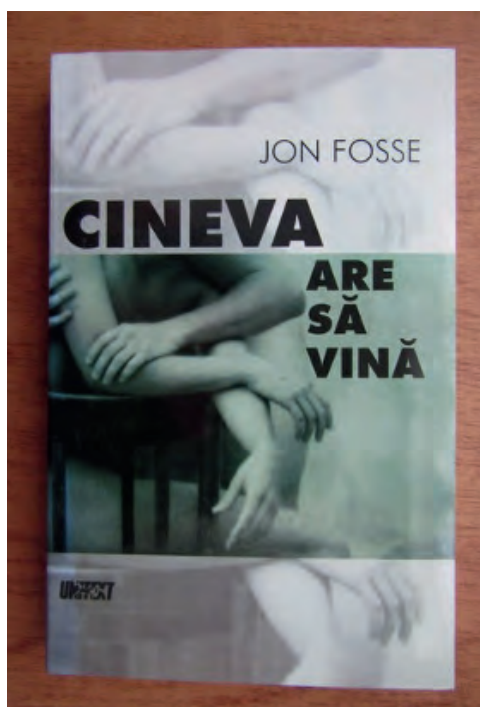
În aprilie 1980, scriitorul "Cireșarilor", Constantin Chiriță, îl anunța pe Nichita Stănescu de faptul că este propunerea României la Premiul Nobel. În 1984, poetul este propus a doua oară. Există și o "legendă", cum că Nichita Stănescu a primit delegația din Suedia într-o cameră plină de flori, pe care le-a cumpărat din Piața Amzei, seudezii fiind impresionați de atmosferă. Tudor Arghezi a fost propus la premiul Nobel pentru Literatură de filologul italian Angelo Monteverdi, profesor de literatură română la Universitatea din Roma. Argumentul era că în 1936 și 1946 a primit Premiul Național de poezie, iar în 1955 a fost ales membru titular al Academiei Române, pentru ca în 1965 să fie recompensat cu prestigiosul Premiu Herder.

În contemporaneitate, ne mândrim cu marele nostru cantemirist Mircea Cărtărescu, absolvent al Colegiului de prin anii '70 și scriitorul care s-a aflat de mai multe ori pe lista nominalizărilor la Nobel. Anul acesta a fost pe lista scurtă, fiind unul dintre cei mai publicați și traduși, dar și premiați scriitori români. Cele mai recente opere sunt: "Theodoros" (2022), "Melancholia" (2019), "Solenoid" (2015).

Laureatul din acest an este scriitorul norvegian Jon Fosse. Prozator, poet și dramaturg, acesta și-a început cariera literară în 1983, odată cu romanul "Roșu, negru". În 1993, publică piese de teatru ce vor fi jucate pe scene din întreaga lume. De-a lungul timpului, a câștigat aproape toate premiile literare din Norvegia, iar în 2010, i s-a decernat distincția Henrik Ibsen, considerată cea mai importantă din lume, pentru dramaturgie. În țara sa este atât de respectat, că i s-a dat dreptul, din 2011, să locuiască la Palatul Regal din Oslo, privilegiu oferit de guvernul norvegian artiștilor emeriți. Jon Fosse primește Nobelul pentru Literatură în 2023 pentru "piesele și proza sa inovatoare care dau glas inefabilului". În țara noastră, opera lui a fost publicată la Editura Anansi – "Numele celălalt. Septologie I-II" (2022), și la Editura Uniter – "Cineva o să vină" (2001).

“Theodoros” de Mircea Cărtărescu

recenzie de Ioana Darie, 10B

„Theodoros” este cel mai recent roman al autorului român de proză fantastică Mircea Cărtărescu, un titlu despre care mulți cititori cred că va reprezenta un punct de reper în literatura țării noastre. Titlul se bucură deja de succes atât pe plan național, cât și în străinătate, Cărtărescu fiind nominalizat anul acesta la premiul Nobel pentru Literatură. Ce face, însă, această carte diferită față de alte opere ale aceluiași autor și care sunt secretele ascunse în lumea fantastică a lui Theodoros?

Încă de la primele pagini, această carte m-a șocat prin trei elemente: numărul insurmontabil de pagini care îți rămân în față indiferent de cât de mult ai citi, descrierile ce prind viață și îți învăluie simțurile la fiecare nou epitet mai straniu, care, totuși, pare să capete un sens aparte în contextul de unde răsare, dar și persoana la care este

scrisă toată opera, persoana a doua, aducându-mi aminte de o scrisoare pierdută și regăsită sau de un înger păzitor care îți povestește ție întreaga viață când ți-ai pierdut toate amintirile. Caracterul aproape realist al descrierilor aproape încă de la începutul operei, când sângele ce se varsă în jurul căderii lui Theodoros îți inundă nărilor și îți încețoșează privirea, trimițându-te în cadrul unui univers violent, fără dreptate sau legi. Această capacitate aparte de a „da viață” unei simple descrieri denotă experiența pe care Mircea Cărtărescu o are în scris, precum și o anume lejeritate cu care aduce împreună cuvinte și personalități din alte timpuri.

În spatele acestei opere se mai ascunde ceva pe lângă tezaurul de vocabular, întreaga poveste a lui Tudor, Tewodros și Theodoros reprezentând, în final, călătoria pe care fiecare om o face de-a lungul vieții sale. După cum însuși autorul spunea, „Theodoros” seamănă ca experiență de lectură cu romanul „Un veac de singurătate”, scris de Gabriel Garcia Marquez, ambele fiind mai mult „experiențe” decât romane propriu-zise, cititorul trecând printr-o transformare în același timp cu personajele operei. De aceea, această trăsătură de epopee a romanului este cea care m-a atras înapoi la lectură de fiecare dată când voiam să renunț, iar acum pot spune că lupta dintre mine și „Theodoros” a meritat cu siguranță.

Cu toate acestea, mă simt nevoită să vă avertizez că „Theodoros” nu este pentru orice cititor, însă recomand celor care se gândesc să înceapă această operă sau celor ce au renunțat să persevereze în ciuda piedicilor, deoarece cartea reprezintă nu doar un simplu roman, ci un întreg cumul de trăiri, schimbări, bucurie și suferință.

„Himere la răscruce”

recenzie de Ioana Darie, 10B

„Himere la răscruce” este o culegere de povestiri ce poartă un loc special în inimile noastre de „cantemiriști”, ea fiind însuși rodul muncii elevilor liceului, coordonați fiind de domnul profesor de limba și literatura română Ionuț Crăciun. Dar ce i-a împins pe liceeni să facă un salt în strania lume a literaturii fantastice și ce secrete ascund micile opere ce compun această antologie a misterului ascuns timid în cotidian?

Primul pas a fost studierea genului fantastic în cadrul materiei de clasa a 9-a, iar apoi totul a plecat lin pe panta unei „teme creative”, până când acest bulgăre s-a oprit în dreptul acestui volum publicat de către Editura Biscara. Mulți dintre noi au încercat să urmeze câte puțin din stilul autorului arhicunoscut de proză fantastică ce a trecut prin porțile liceului nostru, Mircea Cărtărescu, scriitor ale cărui opere le-am studiat în gimnaziu sau le-am discutat la orele de română.

Ce diferențiază „Himere la răscruce” de fantasticul vestic, cu care generația tânără asociază zâne, troli sau alte creaturi mitice, este tenta evident psihologică pe care o multitudine de texte o abordează. De la decizii morale dificile (de unde și termenul de „răscruce”), la confruntări între normal și paranormal, tinerii prezintă în cadrul povestirilor lor o anumită maturitate ce este rar vizibilă la adolescenți, dovedind adevărata lor capacitate.

Bineînțeles, „himerele” din colțul viziunii pălesc uneori în fața unei penițe puțin mai stângace, însă aceste mici ghidușii literare oferă o magie și o tinerețe aparte, o experiență inexistentă în operele autorilor recunoscuți. Însuși acest contrast dintre seriozitatea temelor prezentate și franchețea cu care autorii se exprimă în unele cazuri reprezintă șarmul operei „Himere la răscruce”.

„Aș dori să pot recomanda câteva povestiri care mi s-au părut de-a dreptul copleșitoare (în sens pozitiv), însă asta ar însemna să fiu imparțială față de munca colegilor mei și probabil să atrag câteva priviri mai mult sau mai puțin dezaprobatoare. În schimb, propun celor ce doresc să plece în această aventură a fantasticului adolescentin să deschidă cartea la o pagină la întâmplare și să citească povestirea prezentată, plecând în mod evident de la începutul acesteia. Și să păstreze în minte că pentru mulți dintre tineri, acesta a fost prima operă de asemenea magnitudine pe care au conceput-o.

Retorica, estetica discursului

Iulia-Mara Doană, 11D

Retorica se referă la „arta de a vorbi frumos” și la „ansamblul regulilor care ajută la însușirea acestei arte” (DEX '96). Retorica datează încă din secolele al V-lea și al IV-lea î. Hr., atunci când a apărut în Sicilia (Siracuză) și era o disciplină de studiu pentru tineri, urmând să se dezvolte mai apoi în Grecia, Atena. Primii oratori se mândreau cu abilitatea lor de a transforma cel mai slab argument în cel mai puternic argument. Mai apoi, sofistii au început să se remarcă pe scena retoricii, iar învățământul sofistic se baza în principiu pe retorică și pe anumite tehnici argumentative (în mare parte, înșelătoare). După aceea, așa cum ne relatează și poetul Constantin Noica, veacuri întregi a existat retorica ca materie de studiu, unde copiii erau învățați cum să vorbească, cum să alcătuiască un discurs etc., iar astăzi, retorica a fost înlocuită de pedagogie.

Chiar dacă conceptul de retorică poate fi unul destul de vast, una dintre preocupările principale ale acestui domeniu este elaborarea discursurilor, o altă definiție fiind: „Artă și știință a elaborării discursului în general, având funcție primordială persuasivă, dar și funcție justificativă, demonstrativă și deliberativă” - Dicționarul de Științe ale Limbii.

Așadar, ce este un discurs?

Filosoful stoic roman, Seneca, spune că „discursul este oglinda rațiunii”, iar conform definiției, discursul este o specie a genului oratoric constând într-o cuvântare făcută în fața unui public spectator pe diverse teme: politice, economice, morale etc. Pe lângă clasificarea unui discurs pe criteriul temei pe care o prezintă, un discurs mai poate fi clasificat și după structură:

- Discursul argumentativ - urmărește convingerea cititorului/spectatorului de justetea ipotezei prezentate;
- Discurs narativ - sunt expuse evenimente, fapte, întâmplări fictive;
- Discurs explicativ - vizează la înțelegerea unui eveniment, proces etc.;
- Discurs descriptiv - sunt prezentate particularitățile unui obiect, al unei ființe etc.

Structura unui discurs trebuie să aibă:

- Introducere – vorbitorul se prezintă, captează atenția publicului printr-o statistică interesantă, o glumă, iar mai apoi este prezentat subiectul discursului;
- Cuprins – expunerea logică și organizată a ideilor;
- Încheiere – discursul este rezumat, o concluzie este formulată, iar cel care ține discursul mulțumește publicului pentru atenție și după aceea întrebările sunt formulate de către spectatori.

Fiecare dintre noi a fost pus probabil în situația de a ține un discurs, fie că vorbim despre o prezentare, fie o simplă argumentare a unei opinii, așa că acestea sunt **câteva sfaturi pentru realizarea unui discurs bun:**

1. Fii original și alege-ți cuvintele într-un mod potrivit!
2. Folosește-te de o structură a discursului tău. Urmărește anumite idei principale și repetă înaintea!
3. Fii carismatic, implică audiența!
4. Fii pertinent în formularea ideilor tale, omite detaliile în exces!
5. Formulează o concluzie remarcabilă, cu un puternic impact!
6. Inspiră-te din cele mai bine realizate discursuri!
În opera sa literară intitulată „Ofrande, memorii”, Cornelia Pilat reliefează modul în care George Călinescu avea cursuri atât de fascinante încât, de fiecare dată când preda, se strângeau atât de mulți studenți în sală încât unele studente leșinau. Așadar, să aspirăm să fim și noi ca George Călinescu, să atragem într-atât de mulți oameni la discursurile noastre!

Model de oratorie și retorică – Clubul de dezbateri Cantemir

Începând cu primavara lui 2012, comunitatea din Cantemir a dat descoperit lumea dezbaterii. Dacă la început ne puteam mândri cu un colectiv de 6-8 oameni, cu timpul, s-au alăturat și au rămas alături de noi elevi din clase, medii și chiar licee diferite, din dorința de a lua parte la aceasta mișcare.

În ultimul an, am concurat la multe competiții mari din lumea dezbaterilor, atât pe plan național, cât și internațional: Deva Cup, Pache Open, Forumul Național de Dezbateri Academice, Winter Holidays Open, Nordic School Debate Championship și ne propunem să participăm an de an la toate evenimentele de acest fel din țară și, în măsura posibilităților, chiar în străinătate.

Actualmente, clubul cuprinde peste 15 de debateri activi și 6 coordonatori energici care dau viață întregii activități, sâmbătă de sâmbătă, în Colegiul Cantemir-Vodă sau online, pe platforma Zoom.

Clubul nostru este afiliat @ARDOR Muntenia, asociație regională ARDOR. Împreună, contribuim la educația din România, prin a le oferi tinerilor acces la un club de dezbateri academice în fiecare școală din regiune. Prin dezbateri, întărim mecanismele democrației, dezvoltăm gândire critică, toleranța și abilități de comunicare eficientă.

În anul școlar 2022 – 2023, Clubul de Dezbateri Cantemir a reușit să câștige 6 competiții de dezbateri academice și s-a plasat pe locurile 2 sau 3 de alte 6 ori. Pe plan individual, cel mai bun vorbitor al competiției a fost de 5 ori un elev din Clubul nostru. În total, au existat 9 plasări în topul celor mai buni 10 vorbitori ai competiției.

Îată câteva dintre rezultatele Clubului:

1. Decembrie 2022 – LDCembrie (București)
  - 6 elevi participanți
  - Locul 8 în clasamentul pe echipe
2. Ianuarie 2023 – Cantemir Debate Extravaganza (București)
  - 9 elevi care au participat
  - Locurile 2 și 3 în clasamentul pe echipe
  - Locul 1 în clasamentul individual
3. Martie 2023 – Cluj Open (Cluj)
  - 6 elevi care au participat
  - Locurile 1 și 3 în clasamentul pe echipe
  - Locurile 3 și 6 în clasamentul individual
4. Aprilie 2023 – Dezbateri România (Brașov)
  - 4 elevi care au participat
  - Locul 8 în clasamentul pe echipe
5. Aprilie 2023 – Chropen (Timișoara)
  - 5 elevi care au participat
  - Locul 1 în clasamentul pe echipe
  - Locul 1 în clasamentul individual
6. Mai 2023 – Pache Open (București)
  - 5 elevi care au participat
  - Locul 1 în clasamentul pe echipe
  - Locul 1 în clasamentul individual
7. Iulie 2023 – Forumul Regional de Dezbateri Ardor Muntenia (București)
  - 8 elevi care au participat
  - Locurile 1, 2, 3 în clasamentul pe echipe
  - Locurile 1 și 3 în clasamentul individual
8. August 2023 – Forumul Național de Dezbateri Ardor (Timișoara)
  - 6 elevi care au participat
  - Locurile 1 și 2 în clasamentul pe echipe
  - Locul 2 în clasamentul individual
9. August 2023 – Câmpina Impromptu Open (Câmpina)
  - 3 elevi care au participat
  - Locul 1 în clasamentul pe echipe
  - Locul 1 în clasamentul individual

Cum ne-a schimbat Internetul viața?

Isabelle Stefan, 12C

Este foarte interesant cum, deși internetul ne oferă darul de a comunica de oriunde din lume, de a descoperi o infinitate de informații utile, de a învăța, de a face o mulțime de lucruri ce nu s-ar fi crezut posibile, în perspectiva mea și a cunoștințelor mele din liceu, avem fantezii de a trăi o viață ... fără acesta. Dar de ce?

Cum ne-a schimbat nouă, internetul, mai ales social media, viața? În bine sau în rău? Specialiștii susțin că depresia a crescut în mod alarmant de când a apărut social media, din cauza fenomenului de "competitivitate" și "comparație".

Ce este competitivitatea? Practic, fiecare se luptă pentru a avea un profil cu postări cât mai interesante, este un concurs de popularitate în care participi conștient sau la nivel inconștient, indiferent de voința ta. Cu cât mai interesante sunt postările, cu atât mai invidioasă devine "audiența" față de "viața ideală" trăită de cel cu profilul respectiv, iar astfel se compară cu un lucru ce este imposibil și creează un paradox care rezultă în prăbușirea încrederii de sine.

Dar acesta nu este singurul motiv, deoarece există foarte mulți indivizi, mai ales adolescenți care nu se uită la "viețile ideale" postate de către colegi, amici etc. (eu fiind printre ei), și această categorie este complet neglijată în studii. Există indivizi care preferă să-și petreacă timpul cu partea artistică a social media sau cu partea muzicală, sau cu alte părți din infinitele domenii oferite de Tiktok, Instagram, YouTube etc., și aceștia ajung în aceeași situație. Prin urmare, este greșit că se specifică doar fenomenul "Competitivității" drept motiv pentru declinul fericirii populației, mai ales a generației Z, dominată de social media. Pandemia este dovada clară a acestui lucru. Viața tuturor a fost identică și statică în carantină, deci de ce a continuat să crească rata de depresie, dacă nu din alte motive?

În primul rând, fenomenul cel mai des întâlnit este suprainformarea. Audiența este întotdeauna bombardată de știri despre tragediile ce se petrec în lume, despre nedreptăți, despre proteste, războaie și despre crize, dar, mai ales, adolescenții. Adulții sunt stresați de aceste lucruri, dar, având experiență cu viața, le pot procesa și filtra prin gândire critică. Iar copiii sunt prea mici pentru a primi astfel de lucruri în recomandări. Dar adolescenții? În perioada critică și incredibil de stresantă de formare a sinelui, întrucât trebuie să suferim atâtea schimbări fizice și mentale, mai trebuie să digerăm și toate aceste tragedii ce ni se prezintă în fiecare zi.

În secolul trecut nu exista social media și, ca dovadă, în zilele de atunci, lumea era mult mai stabilă mental și mai fericită. Este adevărat că știrile politice apăreau în ziare, dar nu era nimeni obligat să cumpere ziare. În schimb, telefonul este esențial pentru tot. Școală, comunicare, "popularitate". Chiar și dacă vrei să eviți ceva, nu poți, iar sistemul rafinat al social media contribuie în mod alarmant la această suprainformare. Ca adolescent, este imposibil să n-ai telefon "modern" și "avansat" fără să nu fii ridiculizat. Să-ți lipsească telefonul chiar și o zi este un lucru de neiertat. Mai rău este să n-ai aplicația "Tiktok", altfel ești considerat inexistent!

În al doilea rând , social media este programată astfel încât să ne recomande numai lucruri cu care suntem de acord pentru a ne menține dependenți. Dar de ce să fim dependenți? Deoarece, fiind gratuit, trebuie să-și câștige banii investiți înapoi, iar acest lucru se realizează prin reclame, iar singurul mod de a rămâne expus individul la reclame este prin a-l menține cât mai mult în aplicație. Prin urmare, faptul ca suntem "mai deschiși decât oricând" este fals, de aceea am devenit așa de sensibili la alte opinii, din cauza acestui sistem care intensifică problema pe zi ce trece asupra milioane de adulți, adolescenți, inclusiv copii. Iar această închidere în sine este, bineînțeles, un factor colosal pentru creșterea tristeții și a singurătății în epoca modernă.

Nu doar că avem suprainformare, dar avem cu toții șanse extrem de ridicate să fim traumatizați, când dăm scroll, de un videoclip extrem de sugestiv/violent (precum secerile necenzurate), mai ales la copiii care se uită pe YT kids. De ce pomenesc de copii? Fiindcă aceștia vor fi viitorii adolescenți. Părinții, dând acces nelimitat și necontrolat la tablete și la device-uri copiilor, nu conștientizează că există videoclipuri cu un conținut atât de sugestiv, încât se poate clasifica drept ilegal și că tineretul este direct expus la aceste lucruri.

Acești copii au șanse mult mai mari să dezvolte probleme psihologice grave, iar acest fapt este susținut de un studiu făcut de Național Institutes of Health. Am cunoscut personal un asemenea caz, o fată de 11 ani care a fost trimisă la spitalizare psihiatrică din cauza videoclipurilor incredibil de violente la care se uita de la vârsta de 8 ani.

Nu doar că această generație ce ne va preceda va avea alte probleme preexistente, dar și aceasta va fi adăugată pe listă. Când noi, liceenii, observăm cum sunt lăsați copiii pe internet fără supraveghere, suntem cuprinși de un val infernal de amărăciune, întrucât noi am trecut prin aceste traume, dar măcar nu de la o vârstă atât de fragedă.

Așadar, internetul a schimbat vieți, în bine, în rău, de aceea avem nevoie de mult discernământ atunci când îl folosim, când navigăm pe rețelele de socializare sau pe oricare site, cu scopul de a ne informa, de a crea proiecte, de a ne amuza etc.

Povești din Cantemir – despre Internet, 30 de ani

Prof. Florentina Mocrienco

Materialul prezintă evoluția informaticii și a realizărilor, dar și a provocărilor elevilor și ale profesorilor din "Cantemir - Vodă", începând cu anul 1985.

Fig 1- Colegiul Național "Cantemir-Vodă"

Fig 2- Calculatorul HC 85

Începuturile Informaticii La "Cantemir - Vodă"

Povestea noastră începe de pe la 1985, odată cu apariția primelor calculatoare HC-85 și a primului cerc de informatică în Liceul "Dimitrie Cantemir", cum se numea pe atunci, sub directa coordonare a prof. Emerit Gh. Rizescu, profesor de matematică și un vizionar în domeniul informaticii.

Atunci a fost creat primul "laborator de informatică", amenajat într-o anexă a laboratorului de biologie, aflat la mansarda școlii și dotat cu câteva calculatoare HC-85, conectate la televizoare Sport alb-negru și câteva casetofoane "Electronika" de fabricație rusească. Așa au început elevii Cantemirului să învețe să programeze primele aplicații în limbajul Basic. Programele erau salvate pe casete audio, iar cei care aveau acasă un calculator HC, luau acasă o casetă să mai exerseze și să vină cu ea data viitoare la oră. Surpriză însă, de cele mai multe ori, programele aveau erori, deoarece capetele de redare/înregistrare nu erau reglate la fel și orice mică diferență ducea la erori când se citeau datele de pe casete.

Această poveste nu s-ar fi întâmplat, probabil, dacă acest tărâm fermecat nu ar fi fost condus de un OM remarcabil, domnul prof. Marin Crăciun, pe atunci directorul liceului. Datorită dânsului, în primul rând, începând cu anul 1990, când liceul a devenit unul teoretic, au apărut primele clase speciale de informatică.

Tot dânsului trebuie să-i mulțumesc că am ajuns să fiu profesoară în "Cantemir-Vodă", începând cu anul 1984. Cu diplomația caracteristică, m-a convins să accept orele de specialitate de la clasele de electrotehnică.

Avântul Informaticii La "Cantemir - Vodă"

Și a venit și anul 1990, când a început aventura informaticii în Cantemir. Eram prima profesoară de informatică a școlii la o clasă de copii entuziasmați, la care încercam din răspuțeri să fac față provocării acestora și să învăț, de cele mai multe ori împreună cu ei, limbajul Basic și să rezolvăm probleme ce păreau complicate atunci, dar azi intră în categoria "algoritmi elementari".

Am început să participăm la primele olimpiade de informatică și rezultatele nu au întârziat să apară. Colegii de la Liceul de Informatică "Tudor Vianu" au început să se întrebe de unde am apărut... Da, a fost ca un miracol, ce ne-a dat aripi în lupta noastră cu informatica. În anul 1991 un părinte a donat laboratorului un PC 286 care a stârnit numeroase emoții și curiozități. Copiii care mai văzuseră așa ceva pe la serviciile părinților lor, au început să butoneze la el și să demonstreze ce se poate face cu un astfel de calculator.

Fig 3- Calculatorul PC 286

Elevii noștri, curioși și inventivi, au început să realizeze primele aplicații și să impresioneze cu abilitățile lor persoanele care ne vizitau laboratorul. Ca urmare, a apărut o nouă minune în acest tărâm binecuvântat, și anume un program pilot derulat de Fundația Soros "Computere pentru licee", prin care școala noastră a primit în

anul 1992, 30 de calculatoare PC 386, 5 calculatoare MAC și o rețea Novell. Pentru a avea un spațiu adecvat, domnul director Marin Crăciun a hotărât organizarea noilor laboratoare de informatică în cadrul clădirii din curtea școlii, unde era biblioteca. Realizarea acestui proiect este meritul dânsului și a domnului Radu Jugureanu, profesor în "Cantemir-Vodă", care a reușit să convingă conducerea de atunci a Fundației Soros de necesitatea și utilitatea unui astfel de program.

Reacția elevilor a fost una de poveste. S-au implicat total, au proiectat laboratoarele unde urmau să fie instalate noile echipamente, organizând sălile pe compartimentele, ca de firmă IT: laborator de limbaje de programare, laborator DTP, laborator multimedia și soft educațional, laborator sisteme de operare. Tot ei sunt cei care au realizat prima rețea de calculatoare și au instalat calculatoarele și toate echipamentele. Majoritatea erau elevi în clasa a XI de informatică, dirigită prof. Radu Jugureanu. Au fost sprijiniți și ajutați de profesorii de informatică de atunci: Emil Dragomirescu, coautor al programului, Florentina Mocrienco și Radu Jugureanu, dar și de Andrei Cătălin Ștefănescu, primul laborant al școlii și un om implicat cu tot sufletul în activitatea din laboratoare. Tot în acea perioadă, Ionuț Damian (zis Slash) a obținut diploma de inginer Novell la vârsta de numai 16 ani.

Era începutul unei noi evoluții a informaticii la noi în școală, dar și a școlii noastre, care a urcat în topul liceelor din capitală, ajungând la un moment dat până pe locul întâi. Tot mai mulți copii doreau să devină

09. Magna cum laude

“Cantemiriști” și să deslușească tainele informaticii la noi. Laboratoarele erau pline mereu, până noaptea târziu.

Fig 4- Laboratorul de Informatică

Rezultatele nu au întârziat să apară. Dintre ele le amintesc pe cele mai remarcabile: Mugurel Ionuț Andreica – premiul II la Olimpiada Internațională de informatică și Raluca Sauciuc – Locul I la Olimpiada Internațională de Informatică secțiunea pe Internet, SUA, cu 2000 de puncte din tot atâtea posibile.

În anul 1993 am început să ne confruntăm cu ceva cu totul nou și deosebit: INTERNETUL. Nimeni nu-și putea imagina pe atunci implicațiile pe care le va avea acesta, împreună cu dezvoltarea ulterioară a tehnologiei. Am fost primul liceu care a avut acces la internet, prin intermediul unui modem ce accesa o linie telefonică. Îl accesam în special noaptea, deoarece atunci liniile telefonice erau mai libere, dar în special mai ieftine.

În luna noiembrie 1993, George Soros vizitează laboratoarele de informatică să vadă cu ochii lui ce se întâmplă aici cu investiția făcută; cu un program încărcat, avea un timp limitat pentru această vizită,

dar ea s-a prelungit deoarece elevii doreau să-i prezinte cât mai multe din realizările lor. A fost de-a dreptul impresionat de ceea ce a văzut, astfel că proiectul a fost implementat în zeci de licee din toată țara. Ca urmare a acestei vizite, G. Soros a anunțat finanțarea accesului la internet pentru școlile din România.

Fig 5- Soros în laboratorul de Informatică

Liceul Dimitrie Cantemir a avut primul site al unei școli din România (ldc.ro), realizat tot de către elevii școlii. Începând cu 1996, când liceul a devenit colegiu național cu titulatura de Colegiul Național “Cantemir-Vodă”, acesta a fost redenumit cncv.ro; în anul 1995 a apărut și prima revistă online EuRomania, realizată, de asemenea, de elevi.

Ai noștri elevi au participat la multe concursuri de informatică, printre care și la concursul “Infoeducația”, care își desfășura etapa națională la Gălăciuc, jud.Vrancea, sub directa coordonare a prof. Emil Onea, într-un spațiu mirific, dar dotat cu calculatoare și cu internet. La acest concurs erau mai multe secțiuni: soft educațional, proiecte multimedia, soft utilitar, web și, mai nou, roboți industriali.

Fig 6- prima pagină a site-ului CNCV în anul 2000

Impactul Internetului Asupra Cantemiriștilor

Internetul a dus la apariția și dezvoltarea aplicațiilor specifice, precum motoare de căutare, site-uri de specialitate, dar și de divertisment, ceea ce a condus la creșterea traficului de date. Prin urmare, firma CISCO, producătoare de echipamente necesare eștelor de calculatoare, a aprobat programul Cisco Networking Academy, destinat mai întâi studenților.

Ulterior și-a început activitatea, pe 4 mai 1999, prima academie locală la Colegiul Național „Cantemir Vodă” din București. Primii instructori ai academei Cisco au fost prof. Emil Dragomirescu și Alexandru Popa, pe atunci elev. Din prima clasă a academei au făcut parte elevi de la clasele speciale de informatică, dar și profesorii de informatică: Daniela Vlădoiu, Rodica Bălașa și Florentina Mocrienco. Cursurile aveau loc în weekend, online, profesorii și elevii ajutându-se reciproc. După finalizarea cursului și susținerea examenelor, profesorii cursanți, dar și o parte dintre elevi, au devenit la rândul lor instructori.

Activitatea Academiei CISCO, cordonată de profesorii Emil Dragomirescu și Radu Jugureanu, a continuat cu mai multe clase, tot

mai mulți copii dorind să participe. Datorită activității desfășurate și a rezultatelor obținute, în anul 2002, ea a fost declarată “Academia CISCO a anului în spațiul EMEA”.

Fig 7- prima clasă a Academiei CISCO din “Cantemir-Vodă”

În anul 2002 am participat la concursul de soft educațional organizat de firma SIVECO, împreună cu doamna prof. de chimie Teodora Negrilă și cu o echipă alcătuită din 3 elevi, Ana Maria Roșioară, Adriana Cocic și Andreea Neagu (Echipa 3A), cu două lecții interactive, una de chimie și alta de informatică. Lecțiile au fost foarte bine apreciate și am câștigat prima ediție a Cupei SIVECO. Ca urmare, am fost invitate să participăm la Conferința Online EDUCA Berlin, 2003. Cele trei eleve au prezentat lecțiile realizate publicului de la conferință și s-au bucurat de interesul și admirația participanților, datorită calității și originalității acestora, dar și prin vârsta participantelor, de numai 17-18 ani, acestea fiind cele mai tinere producătoare de soft educațional prezente la Berlin.

Experiența Oracle Internet Academy

În anul 2003, compania ORACLE România a selectat Colegiul nostru și Colegiul Național de Informatică "Tudor Vianu" să participăm la un program pilot organizat de Oracle Internet Academy, datorită rezultatelor obținute de cele două școli la olimpiadele de informatică. Din partea școlii noastre, eu am fost desemnată, iar de la "Tudor Vianu", Corina Achinca. Am urmat inițial un curs de Data Modelling și SQL Programming în cadrul Oracle România, după care am fost înscrise oficial în programul Oracle Internet Academy, dar pentru a putea participa la cursurile organizate la Universitatea UCLA din Los Angeles trebuia să parcurgem cursurile online ale acestora și să dăm examenele aferente celor două module. Era un domeniu cu totul nou, cu care nu mă mai întâlnisem până atunci, dar nu era pentru prima oară. Așa că m-am apucat iar de învățat, la școală după ore, dar și acasă după ora 12 noaptea, deoarece aveam conexiune la internet prin dial-up.

Și iată-ne ajunse la UCLA, un campus universitar impresionant, situat într-o zonă colinară cu multe universități. Imaginași-vă un loc unde ar fi aduse împreună Politehnica, Universitatea, ASE-ul și Medicina, împreună cu căminele și cantinele studențești. Era vară, dar universitatea fremăta, deoarece erau organizate multe tabere de vară, cursuri de perfecționare și, bineînțeles, cursurile Academiei Oracle. Eram primele două profesoare din program dintr-o țară nevorbitoare nativ de limba engleză. Aveam un program intens, de 4-5 ore dimineața și alte 4 ore după-amiaza, timp de două săptămâni, cu doi instructori ai Academiei.

Aceștia aveau multă răbdare, ne răspundeau la toate întrebările și ne ajutau când aveam nevoie. Eram denumite "the two ladies of Romania". Aveam și teme pentru a doua zi, dar și un proiect de Data Modelling de realizat. Grupa de cursanți era alcătuită din persoane de vârste diferite, dar și specializări diverse. Era o doamnă simpatică, de 52 de ani, profesoară de geografie, participantă la curs; ne-a spus că profesorii sunt obligați să facă cursuri diverse, pentru a avea un portofoliu cu cât mai multe specializări. În weekend ne-am permis să ne luăm o zi liberă și să vizităm principalele atracții ale LA-ului.

Directorul Academiei, Thomas Kadelbach, se interesa personal de modul cum ne descurcam, așteptându-ne pe drumul spre sala de curs sau venind la restaurantul unde luam masa. În dimineața examenului, m-a așteptat pe drumul spre sala de curs; văzând cât sunt de emoționată, a încercat să mă încurajeze, spunându-mi că nu e nimic, dacă nu iau examenul acum, că îl voi putea da din nou, la întoarcerea în țară. Această încurajare a avut efectul contrar. Nu era vorba că eu aveam un examen de luat, dar noi eram "the two ladies of Romania", deci reprezentam țara. Examenul s-a terminat cu succes și am devenit primele două instructoare ale Oracle Internet Academy de la noi din țară.

În toamnă am demarat aceste cursuri la noi în școală, cu elevii claselor a XII-a de informatică. Aceștia au primit cu interes această provocare și au obținut rezultate foarte bune la examenele susținute, dar și la proiectele realizate. Ca urmare, directorul Oracle Internet Academy, Thomas Kadelbach, și responsabilul pentru inițiative educaționale în EMEA, Orla NiChorcora, vizitează liceul și

sunt impresionați de proiectele elevilor noștri, dar și de cunoștințele lor de engleză. Ca urmare a rezultatelor foarte bune obținute elevii din cele două școli, programul a început să se extindă în mai multe școli, ca apoi să fie aprobat de către Ministerul Educației și să poată fi predat în toate liceele care au instructori Oracle.

Provocări

Toată viața mea în această perioadă a fost un șir lung de provocări, de la a deveni profesoară într-un liceu cu renume în București, la trecerea la disciplina informatică, la învățarea rând pe rând a diverselor limbaje de programare, începând cu Basic, apoi Pascal și, în final, limbajul C/C++. Am avut elevi cu diverse pasiuni, cea mai des întâlnită fiind pasiunea pentru informatică și tot ceea ce ținea de acest domeniu, de la programare,

pagini web, animații pe calculator, terminând în ultimii ani cu cea a roboților. Le mulțumesc pe această cale că m-au ajutat și pe mine să mi depășesc limitele.

Am luat parte la crearea și evaluarea unor lecții de informatică ce au fost incluse în platforma AEL. Am fost profesor formator în cadrul mai multor proiecte ce aveau ca scop familiarizarea profesorilor cu tehnica IT, dar și ajutorarea acestora în crearea unor materiale educative moderne: Intelteach, Profesorul creator de soft educațional, COMP – IT și proiectul Multitouch.

Sper ca un număr cât mai mare de profesori să aibă parte de astfel de provocări și să aibă curajul să le accepte, nu vor regreta...

Și-am încălecat pe-o... tastă și v-am spus povestea toată!

Fig 8- Certificatul obținut de Florentina Mocrienco oferit de Oracle Internet Academy

Modele “cantemiriste”

ALEXANDRU ANTONEANU

A absolvit CNCV în 1998, apoi Politehnica, Facultatea de Automatică, unde a urmat și un master în Advance Computing Architectures.

Parcurs profesional:

2009 – prezent:

- Co-fondator și Inginer Software CODECart Alliance S.R.L.

2006 – 2009:

- Inginer Principal Software - NXP Semiconductors (Imaging & Video Innovation Centre) spin-off from Philips

2002 – 2006:

- Inginer Senior Software - Philips Electronics (Digital Systems Laboratories / Applied Technologies)

2000 – 2002:

- Inginer Software - Compression Science Corporation.

Alexandru Antoneanu

Când și cum ați descoperit pasiunea pentru ceea ce faceți?

A.A: Când eram în clasa a II-a (1987), tatăl meu a cumpărat un HC-85 care la vremea respectivă era singurul computer personal care se putea găsi, cu mare dificultate, în România. Și din acel moment, începând cu studierea limbajului de programare BASIC, am pornit în călătoria informatică.

Ați avut un mentor?

A.A: Aș putea spune că tatăl meu a fost mentorul, pentru că primii pași în acest domeniu au fost datorită lui și cu ajutorul lui, tot el fiind cel care m-a susținut în tot ce am ales să fac. Al doilea mentor a fost în liceu, și nu a fost o persoană, ci colectivul din “laboratorul de informatică”, atât elevii (mai mici și mai mari), laboranții, cât și profesorii, într-o perioadă în care totul era nou și toți descopeream câte ceva și ne învățam unii pe alții.

Ce dificultăți ați întâmpinat în drumul pe care vi l-ați ales?

A.A: Nu aș putea spune că am întâmpinat dificultăți, dar am înțeles că performanța în domeniul informatic este foarte strâns legată de o bună cunoaștere a multe alte discipline (matematică, fizică, chimie, anatomie etc.) și că, în plus, trebuie să fii capabil de o foarte bună comunicare cu cei cu care lucrezi și de o înțelegere solidă a nevoilor clienților.

Ce sfaturi ați da adolescenților de astăzi ce își caută propriul drum?

A.A: Că nimic din ce contează cu adevărat nu se poate obține fără răbdare, perseverență și muncă și că orice lucru, oricât de mic și nesemnificativ pare, merită învățat, pentru că, la un anumit moment în viață, se poate dovedi extrem de util.

Raluca Sauciuc

RALUCA SAUCIUC

A absolvit CNCV în 2000, apoi Universitatea Politehnică București, Facultatea de Automatică și Calculatoare
În prezent este Staff Software Engineer la Google

Când și cum ați descoperit pasiunea pentru ceea ce faceți?

R.S: În clasa a II-a, la un curs de utilizarea calculatoarelor la ICI.

Ați avut un mentor?

R.S: Da. Am fost impresionată de Star Wars (vizionat pe casetă VHS...), Sith Lords sunt mereu în pereche mentor-apprentice, Darth Vader are un mentor.

Ce dificultăți ați întâmpinat în drumul pe care vi l-ați ales?

R.S: Fără număr. Exemplu: doctorii de la școala generală (cei care se ocupau de vaccinări) nu au vrut inițial să-mi semneze adeverința medicală pentru a mă înscrie la Cantemir la profil info, justificând decizia prin faptul că sufăr de miopie și de la privit în monitor o să mi se dezlipească retinele (true story). A fost nevoie de intervenții, părinți la școală, cadouri. Am primit "sfaturi" binevoitoare și de la cei care mă pregăteau pentru olimpiade, că de la un anumit nivel încolo, performanța devine neatractivă pentru sexul opus.

Ce sfaturi ați da adolescenților de astăzi ce își caută propriul drum?

R.S: Să nu renunțe și să nu dea prea mare atenție la tot ce spun cei din jur.

ANCA-MARIA SIMION-NEAGOE

A absolvit CNCV în 2001, apoi Facultatea de Drept, Universitatea București, este Doctor în Drept

Parcurs profesional

2019 – prezent:

- Funcționar european, Parlamentul European, Direcția Generală Comunicare – Biroul de legătură din România

2013 –2019:

- Funcționar European Comisia Europeană, Direcția Generală Cooperare Internațională și Dezvoltare – Unitatea Energie Sustenabilă și Schimbări Climatice, Bruxelles, Belgia

2007- 2013:

- Diplomat, Ministerul Afacerilor Externe

2006 – 2007:

- Consilier Ministerul Justiției

Anca-Maria
Simon-Negoe

Când și cum ați descoperit pasiunea pentru ceea ce faceți?

A.S: Niciodată nu am putut accepta situațiile în care drepturile oamenilor sunt încălcate. Mereu am fost de părere că schimbarea în bine poate porni de la o simplă acțiune a unei persoane. Atunci când mai multe persoane sesizează o încălcare a unui drept și dezaproabă acel lucru, se vor lua măsurile necesare pentru corectarea situației. Tocmai de aceea, atunci când am văzut anunțul despre un concurs la Ministerul Justiției pentru consilieri de afaceri europene, am hotărât să mă înscriu. Astfel, primul meu loc de muncă după absolvirea facultății a fost în cadrul Ministerul Justiției, unde am făcut parte din echipa care implementa proiecte europene pentru combaterea corupției și prevenirea spălării de bani. Pentru mine a fost mereu clar că pentru țara noastră proiectul european este cea mai bună opțiune, iar perioada în care am lucrat la Ministerul Justiției și Parchetul General mi-a confirmat că în cadrul Uniunii Europene putem evolua, valorile europene fiind esențiale pentru societatea în care îmi doresc să trăiesc. Datorită locurilor de muncă pe care le-am avut, am înțeles că este important să te implic și, chiar dacă nu putem face tot, prin acțiunile noastre putem ajuta. De exemplu, am lucrat o perioadă pentru implementarea unor proiecte care să asigure energie electrică unor oameni care nu aveau în casă nici măcar un bec, iar spitalul din regiune avea un generator care nu putea asigura aprovizionarea continuă cu energie a sălii de operații motiv pentru care acolo nu se putea realiza nicio intervenție de urgență. Acea a fost perioada în care am realizat cât de important este să ne unim eforturile și că împreună putem face mult bine.

Ați avut un mentor?

A.S: În anul 2007 am intrat în Corpul Diplomatic și Consular al României și am avut șansa de a lucra câțiva ani cu ES Mihnea Constantinescu, ambasador cu însărcinări speciale privind securitatea energetică, care a fost mentorul meu și al altor colegi din generația nouă de diplomați. Datorită domniei sale, am învățat ce înseamnă diplomația și cum trebuie să fie un diplomat, am înțeles cât de important este să ai mereu pregătite mai multe tactici de negociere și am avut ocazia de a participa la întâlniri și discuții extrem de utile pentru un tânăr diplomat.

Ce dificultăți ați întâmpinat în drumul pe care vi l-ați ales?

A.S Cred că în orice carieră apar și dificultăți - unele legate de sarcinile primite, altele de nivelul salariului, unele în legătură cu procesul intern de avansare către o anumită poziție sau altele legate de interacțiunile cu unii colegi. Dar atunci când îți place ce faci, îți îndeplinești sarcinile cu responsabilitate, cauți cele mai potrivite soluții și înveți permanent, dificultățile se depășesc și drumul devine ușor. Totuși, o carieră în diplomație sau în instituțiile europene pe cât de interesantă și răsplătitoare este, implică și unele sacrificii - de exemplu, trebuie să îți schimbi viața în întregime de cel puțin câteva ori și, de obicei, trebuie să faci asta exact când te-ai obișnuit într-un anumit loc.

10. Sui generis

Ce sfaturi ați da adolescenților de astăzi care își caută propriul drum?

A.S: Nu știu dacă sunt în măsură să dau sfaturi, dar le pot împărtăși adolescenților de astăzi ceva ce am învățat eu când eram de vârsta lor - să nu se lase niciodată descurajați, dacă cineva le spune că nu sunt capabili să urmeze drumul pe care și-l doresc. Deși studiasem un profil de matematică-fizică, m-am decis că vreau să urmez Facultatea de Drept. Atunci mi s-a spus că sigur nu am șanse să intru la Universitate pe locurile subvenționate, întrucât voi concura cu cei care au studiat profil de uman. Nu am ascultat de acest sfat și mi-am urmat visul, mi-am folosit toată energia în această direcție și am reușit să intru la facultatea pe care mi-am dorit-o și care mi-a oferit posibilitatea de a avea cariera de astăzi.

Cosmin Malureanu

COSMIN MĂLUREANU

A absolvit CNCV în 2000, apoi Academia de Studii Economice București (ASE), România, Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică – specializarea Informatică Economică, precum și, cu o bursă de 1 an, National and Kapodistrian University din Atena, Grecia, Facultatea de Filosofie.

Parcurs profesional:

2007 – prezent:

- Acționar și Director General SC. Ascendia S.A

2005 – prezent:

- Investitor pe piața română de capital

2003 – 2006:

- Acționar 25% și Director Cercetare și Dezvoltare SC. Spider Net SRL

Când și cum ați descoperit pasiunea pentru ceea ce faceți?

C.M: Prima afacere am început-o pentru că doream să am și eu propriii bani, să nu mai trebuiască să cer de la părinți când doream să ies în oraș cu o fată sau cu prietenii. Eram proaspăt intrat la facultate. Tot în domeniul software a fost prima afacere - începută cu 3 foști colegi de clasă din liceu, după terminarea liceului. Am vândut părțile mele sociale în acea companie după câțiva ani, pentru că nu făceam chiar ce speram să facem. Apoi am investit pe piața de capital câțiva ani și cu banii câștigați, în 2007, am început afacerea pe care o conduc și astăzi - ASCENDIA. De data aceasta am pornit la drum cu puterea deciziei, aceea de a face ce doresc să fac și când doresc (credeam eu) și cu toată responsabilitatea, inclusiv aceea de a plăti salarii. Merită spus că am continuat să investesc și pe piața de capital, astăzi gestionând inclusiv investițiile companiei pe bursă. Pasiunea pentru produse software educaționale cred că a venit mai târziu, când am văzut ce impact au produsele create de ASCENDIA. Și acum îmi aduc aminte de o doamnă care îmi spunea că software-urile noastre educaționale l-au făcut pe copilul ei preșcolar, cu probleme, să fie mai comunicativ și în general mai deschis către nou. Pot spune că de atunci am dezvoltat o pasiune pentru ceea ce facem - a nu fi înțeleș greșit - mereu mi-a plăcut ceea ce am făcut, dar de la a plăcea până la a fi pasionat a fost și la mine un drum.

Ați avut un mentor?

C.M: Pentru scurte perioade, au fost oameni care m-au învățat și ghidat, da. Nu pot spune însă că am avut un mentor care să provină din zona de business și care să mă îndrume pentru o perioadă mai mare de 1 an. Un om de business este însă, în primul rând, un om. Și cred cu tărie că există o legătură importantă între etica de viață și cea de business. Din punct de vedere uman, am avut repere și oameni care m-au modelat pe parcursul multor ani. Consider că părinții și profesorii, cei apropiați, au un rol esențial pentru dezvoltarea copiilor, iar mai târziu, adult fiind, partenera/partenerul și prietenii te pot influența atât pozitiv, cât și negativ, din toate punctele de vedere, deci este bine să îi alegi cu grijă.

Ce dificultăți ați întâmpinat în drumul pe care vi l-ați ales?

C.M: Dificultățile au fost multe, de la neputință, lipsa banilor, la neștiință. În business ajungi să te lovești de propriile limitări. Mulți consideră că a avea o afacere este ușor. Da, poate deveni ușor, în timp, însă începutul, cel puțin la mine, nu a fost deloc ușor. Și nici parcursul nu a fost fără obstacole. Pentru că odată înființată compania trebuie să știi să faci contracte, să angajezi, să concediezi, să vorbești cu clienții, să vorbești cu un contabil, să plătești salarii, deși poate nu ai încasat încă bani și în general să faci... multe lucruri pentru care nu ești "echipat" din școală. Și când zici că e totul ok, visezi mai departe și așa ajungi să listezi propria companie la Bursa de Valori București. Nu prea găsești într-un manual pașii de la înființare la listare la bursă.

Ce sfaturi ați da adolescenților de astăzi ce își caută propriul drum?

C.M: Îi sfătuiesc să încerce să realizeze ceea ce speră că pot realiza. Nu este greșit să încerci și să nu ai succes. Este greșit să nu încerci. Așadar, fie că îți dorești o afacere proprie sau o carieră de succes, oricare drum este ok, atâta vreme cât crezi în el. Și dacă nu reușești o dată, mai încerci. Până la urmă îți găsești direcția! Și cât îți cauți direcția, dar și după ce ai găsit-o, tratează-i pe ceilalți așa cum și ție ți-ar place să fi tratat, indiferent de circumstanțe.

GEORGIAN TOADER

A absolvit CNCV în 2012, apoi Universitatea "Nicolae Titulescu" din București, Facultatea de Drept, precum și Institutul Național de Pregătire și Perfecționare a Avocaților. Are un Master în Dreptul Afacerilor și un Master în Științe Penale.

Parcurs profesional:

2022 – prezent:

- Avocat coordonator/Partener SCA „Mîrza, Toader & Asociații” – MTPartners

2020 – 2022:

- Avocat Titular Cabinet Individual de Avocat „Toader Georgian”

2017 – 2020:

- Avocat Stagiar SCA „Abraham & Asociații”

Când și cum ați descoperit pasiunea pentru ceea ce faceți?

G.T: Mi-aș dori să vă spun că „întotdeauna am știut că vreau să devin avocat” dar ar fi o minciună și, contrar opiniei uzuale, avocații nu mint. Ideea de a deveni avocat a încolțit în timpul gimnaziului însă a fost abandonată pe parcursul liceului, urmând un profil real (mate – info, intensiv informatică). Pe măsură ce am experimentat științele exacte, am realizat că nu se potrivesc nici pe departe identității mele, având înclinații puternice spre literatură și științe sociale. În acest context, abia la finalizarea liceului, am hotărât să mă îndrept către Facultatea de Drept. Pasiunea pentru Drept am descoperit-o în timp ce descopeream Dreptul ca știință, în anul I de facultate, cu precădere în cadrul cursurilor de Teoria Generală a Dreptului. Pasiunea pentru avocatură am descoperit-o în ultimul an de facultate. Cu privire la “cum?”, răspunsul este unul cât se poate de banal: mi-am permis să experimentez, gândind că sunt tânăr iar, dacă nu mi se va potrivi ce am ales, am tot timpul din lume să îmi schimb alegerile.

Ați avut un mentor?

G.T: Avocatura este o profesie în care mentoratul este absolut necesar, după admiterea în Barou fiind necesari doi ani de ucenicie (stagiatură). Vă pot spune însă că pe întreaga dezvoltare academică am fost inspirat de profesori, începând cu prima doamna învățătoare din clasa a IV-a care, la final de an, mi-a scris pe cartea câștigată drept premiu “Fii bun, fii drept, fii înțelept și în viață vei învinge”, continuând pe parcursul liceului cu doamna dirigintă (a cărei materie am urât-o și am fost teribil) și filozofie dumneaei de a face lucrurile corect de prima dată, fără compromisuri, pe care mi-am însușit-o și, în final, cu seminarista de Teoria Generală a Dreptului care m-a făcut să mă îndrăgostesc de cunoașterea juridică.

Ce dificultăți ați întâmpinat în drumul pe care vi l-ați ales?

G.T: Avocatura este un domeniu extrem de competitiv. Fiind o profesie în întregime liberală însă pe o piață strict determinată, sunt o mulțime de dificultăți pentru a stabili o practică. Prima dificultate a fost reprezentată de admiterea în Barou. Examenul are (sau avea, când l-am susținut eu) o rată de promovare în jurul procentului de 10% din candidații înscriși, absolvenți ai Facultăților de Drept din România. Un examen ce necesită extrem de multă pregătire. Cea de-a doua dificultate, având în vedere că nu cunoșteam pe nimeni în domeniu, a fost găsirea unui mentor pentru a-mi desfășura stagiatura. Deși am reușit să fiu angajat la una dintre societățile de renume de pe piață în domeniul dreptului penal, întreaga stagiatură (doi ani și câteva luni) a fost guvernată de un sacrificiu constant, cu săptămâni de 80 ore de muncă. A treia etapă dificilă a fost plecarea pe cont propriu și dezvoltarea unei baze de clienți, proces ce a început în anul 2021, plecând la drum alături de trei clienți și continuă și în acest moment, după ce am pus bazele unei societăți de avocatură care gestionează peste 500 de cazuri în principalele ramuri de drept.

Ce sfaturi ați da adolescenților de astăzi ce își caută propriul drum?

G.T: Aș sfătui orice licean să își amintească faptul că este absurd de tânăr și să nu cedeze presiunii sociale și familiale privind parcurgerea unei profesii anume. Suntem într-un punct al dezvoltării societății în care tinerii își permit să greșescă, să eșueze, să învețe și să o ia de la capăt de ori câte ori este nevoie. Nu este necesar să știe ce au de făcut, nici să aibă viața aranjată la 25 de ani sau 30 de ani ori 40 de ani. Să își găsească „menirea în viață” sau „pasiunea” nu este un proces intelectual și nicio binecuvântare divină, ci este rezultatul căutărilor fiecărei persoane și experimentării constante. Le-aș spune să nu se ia atât de mult în serios, să se bucure de viață, să aleagă orice subiect care le trezește interesul (absolut orice subiect) și apoi să îl aprofundeze treptat.

10. Sui generis

Sorin Ion Răbu

SORIN ION RĂBU

A absolvit CNCV în 2000, apoi Universitatea Politehnică București, Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologie Informației

Parcurs profesional:

2017 – prezent

- Managing Partner, arhitect soluții IT&C Red IT Solutions

2014 – 2017

- Chief Technology Innovation Office AD NET MARKET MEDIA

2005 – 2016

- Chief Technology Officer 2K Telecom

2003 – 2005

- IBM Software Technical Specialist MB Distribution

Când și cum ați descoperit pasiunea pentru ceea ce faceți?

S.R: Descopăr încă pasiunea pentru ceea ce fac în fiecare zi. Fiecare zi, fiecare proiect este de fapt încă o cărămidă la templul pasiunii mele pentru tehnologie. La 7 ani, când am văzut primul calculator într-o secție de proiectare aeronave, am știut că viețile generației mele vor arăta altfel decât ale părinților noștri. La 15 ani, când am pășit într-un laborator de informatică conectat la Internet, am știut că vom avea acces la toate informațiile de oriunde de oricând. La 18 ani, când am beneficiat de primele urme de educație modernă în cadrul unui program inovativ, am înțeles că vom învăța altfel. La 23 de ani, când am proiectat și implementat pentru prima dată o soluție informatică de la cap la coadă, care a și fost folosită aproape două decade, am înțeles că efortul fiecăruia este important. La 35 de ani, când am decis că pot și pe cont propriu, am înțeles că fiecare trebuie să-și urmeze visul și să nu accepte compromisuri... profesionale.

Ați avut un mentor?

S.R: Din prima zi de viață, părinții și membrii familiei pentru ambiția și tenacitatea de a încerca să mă formeze și să-mi ofere cele mai bune șanse pentru o educație aleasă. În fiecare an de școală, profesorii - unii dintre ei mai mult decât alții - care au încercat să ne insuflă pasiune și curiozitate. La fiecare loc de muncă, profesioniști care își doreau ca tot ce rezultă în urma eforturilor lor să fie complet, corect și de valoare. În propria familie, soția și copiii, pentru dragoste, loialitate și respect. În societate, în cultură, în știință - fiecare persoană, care își găsește și îndeplinește rolul și care își dăruiește efortul și talentul pentru noi toți.

Ce dificultăți ați întâmpinat în drumul pe care vi l-ați ales?

S.R: Dificultatea principală este raportul invariabil ora/om... adică sunt doar unul și ziua are tot 24 de ore... Toate tentativele până în prezent de modificare a duratei zilei sau a duplicării persoanei.. au eșuat lamentabil. Departe de mine să zic că nu am întâmpinat dificultăți - cred că mai important este că nu am simțit dificultățile ca pe bariere de nepătruns, ci mai degrabă ca puzzle-uri și labirinturi de navigat pentru a ajunge, la final, la rezultatul dorit. Totuși - majoritatea dificultăților notabile sunt reprezentate de caracterul oamenilor în contrast cu cei menționați la categoria de mentori de mai sus. Se pare că în realitate, nu în lumea mea utopică, nu toți își dăruiesc efortul și talentul pentru a ne fi mai bine...

Ce sfaturi ați da adolescenților de astăzi ce își caută propriul drum?

S.R: Generația mea a trebuit să se lupte pentru a avea acces la resurse și informații care să ne ajute să învățăm să evoluăm și să ne găsim pasiunea și scopul. Voi trebuie să învățați, să reușiți, să atingeți o abilitate mult mai greu de dobândit - selectarea informațiilor utile, cinstite, relevante, valoroase... din mocirla de conținut aruncate în găleata interminabilă a WWW. Voi sunteți cei care trebuie să găsească algoritmi și să implementeze principiile de curățare a internetului de informație inutilă și irelevantă pentru a scoate la iveală, din nou, știința, cultura, utilitatea Internetului. Voi sunteți cei care trebuie să realizeze că ChatGpt este doar o unealtă și nu oracolul absolut. Voi trebuie să învățați cum să dai un răspuns relevant, util, evolutiv la întrebările omenirii și nu invers. Aveți mult mai multe variante de carieră în viețile voastre - e mai puțină presiune pe voi acum să vă decideți, și mult mai simplu, să vă reorientați - dar atunci când luați o decizie, amintiți-vă că ceea ce veți face în viață nu trebuie doar să conteze pentru salariu - trebuie să conteze pentru noi toți.

Nr. 02

Octombrie 2023

INOROG